

DIRVA

SVARBIASIAUSIAS KLAUSIMAS

DAUGUMA PRAKTIŠKOS POLITIKOS ŽINGSNIŲ 1967 METAIS LYDĖJO TEORIŠKI SAMPROTAVIMAI APIE IDEALIZMĄ. -- JEI KOMUNISTINĖS VALSTYBĖS YRA GYVENIMO FAKTAS, KAM LIETI KRAUJĄ DĖL PIETINIO VIETNAMO IŠGELBĖJIMO?

Vytautas Meškauskas

JAV prezidentas Johnas Kalėdų išvakarėse apskrido visą pasaulį. Žvilgsnis į žemėlapi geriau negu žodžiai atvaizduoja tos kelionės tikslą. Jo kelionės linija su sustojimais Australijoje, Vietname, Tailandė, Pakistane, Romoje ir Azorų salose apsupa Sovietų Sąjungą ir Raudonąją Kiniją. Visa JAV užsienio politika nuo antrojo pasaulinio karo pabaigos sukasi apie klausimą kaip sulaukyti tas raudonas imperijas nuo tolimo išsiplėtimo.

IŠ VISO PASAULIO

● CAMBODIJOS valstybės galva prncas Sihanouk paskelbė, kad jis nešimsias karinių priemonių prieš JAV Jaltius, persekiojančius S. Vietnamo karus Cambodijos teritorijoje. Ta proga jis pridūrė ir sąlygą, kad tai gali vykti tik tada, kada S. Vietnamo kariai ar Vietkongo partizanai peržengia Cambodijos sieną nelegaliai ir slapstosi sunkiai kontroliuojamose srityse.

● SOVIETŲ SĄJUNGOJE susiduriama su sunkumais verbiuojant mokslininkus darbu Novosibirsko (Sibire) mieste. Tai naujai atstatytas "mokslui miestas" su daugeliu tyrimams laboratorijų ir kt. moksliniam darbu įrengimais. Neatsižvelgiant į tai, Maskva planuojanti statyti kitą tokį miestą dar tolimesnėje Sibiro vietovėje.

● JAV SENATORIUS resp. Ev. Dirksen, iki šiol laikomas prez. Johnsono užsienio politikos rėmėjas, šiomis dienomis pasakė griežtą kalbą, apkaltingą administraciją nevykusiai vedamą karu Vietname. Jis pareiškė, jog "kasdien augant žuvusiųjų skaičiui, karo išlaidos kyla į padanges, valandomis didėjančiu nepatenkintųjų skaičiumi, ir nesimato jokių perspektyvų laimėjimui artimesnėj ateityje". Eš nepakankamai išnaudojamos diplomatinės ir ūkinės priemonės bei nežinoma, kur šiuo metu stovima ir sukuo reiktų susėti prie derybų stalo.

Dirkseno pastabos politiniuose sluoksniuose laikomos įvadu respublikonų programai rinkimams artėjant.

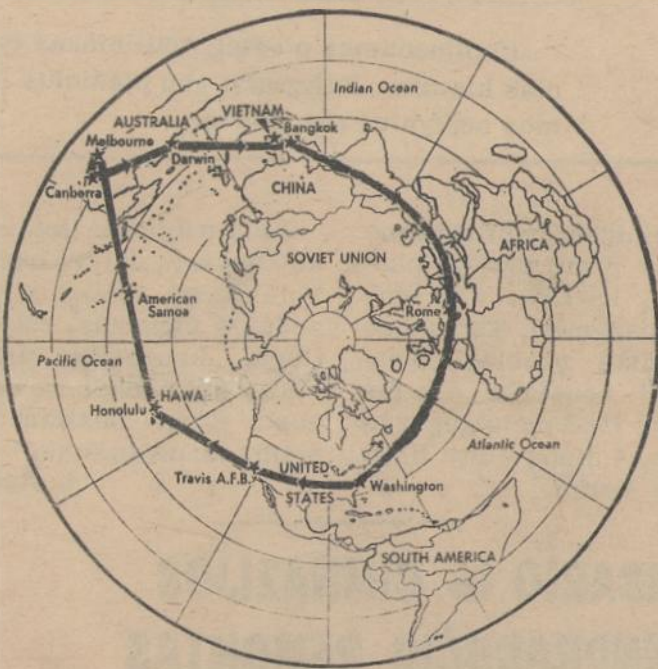
● SPĖJAMA, kad Jugoslavijos ir Rumunijos komunistinių vyriausybių atstovai dalyvaus vasario mėn. šaukiamoj komunistų konferencijoj Budapeste, galvojant, jog dalyvavimu efektyviau bus galima pareikšti opoziciją Maskvos dominavimui, nei laikantis nuošaly.

● T.V. AZUATISKO gripo epidemija išsiplėtė į 24 JAV valstijas. Mirtingumas nuo tos epidemijos nėra pasiekęs pavojingos stadijos, tačiau New Yorke tai sukėlė didelį susirūpinimą. Tos rūšies gripas pradžioje silpnai tepajuntamas, žmonės nepasitiki ir neįsijaučia pavojaus eina į darbus ir tuo būdu užkrečia kitus. Laimel, epidemijos metu mokyklos turėjo atostogas.

Tačiau viešai apie tai mažai ir nenoromis kalbama. Esama nuomonės, kad komunizmas, išsigalėjęs tose valstybėse ir jų satelituose, daugiau ar mažiau lokalizavosi ir likusiam pasauliui nesudaro didesnės grėsmės. Ta nuomonė labai patogi, nes turint galvoje atominius ginklus, kariauti neįmanoma, o pagaliau tos valstybės turi tiek daug gyventojų,

Ir tai ne visi, bet tik pusė jų, gyvenančių į Pietus nuo 17-tos paralelės?

Tai klausimas, kuris kamavo per visus 1967 metus daugeliui amerikiečių. Žinia, gali aiškinti, kad anos tautos pakliuvo į komunistų nagus karo sąmišyje, o Vietnamokaras yra skiriamas tolimo išsiplėtimo sulaukymui ir kad pietinio Vietnamo netekimas įrodytų JAV silpnumą. Tai be abejo teisinga, tačiau iš kitos pusės, komunizmas nėra vienalytė galybė, o suskilusi į dvi didžiulias šakas ir keletą atskirų šakelių, kurios siekia didesnės ar mažesnės nepriklausomybės. Reikia tik laiko, kad vadinamos komunis-

Prezidento kelionė Kalėdų išvakarėse

kad ir užkariavus nebūtų ką daryti. Dėl viso to tegalima tik koegzistencija.

Turint galvoje tokią pažiūrą, galima ginčytis ir dėl Vietnamo karo reikalingumo. Kam kariauti džunglėse, jei pavyzdžiui, lietuviai, lenkai, dalis vokiečių ir daug kitų tautų kenčia komunizmo (ar Rusijos imperikalizmo) jungą ir dėl to kartais pareiškia tik užuojautos, bet niekas nesirengia kariauti! Kuo vietnamiečiai geresni?

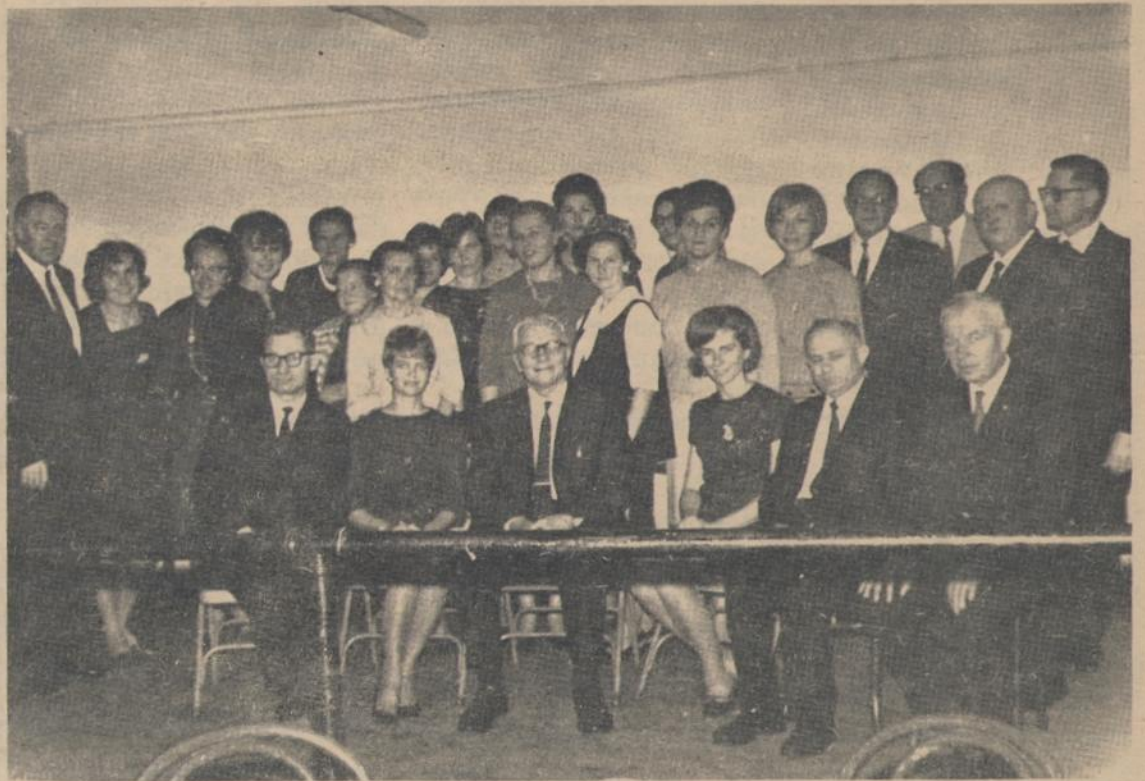
tinės valstybės visai supanasėtų į kapitalistines, kurios irgi kasdien keičiasi.

Tai du susidariusios būklės įvertinimai. Ironiška, kad JAV prezidentas, pragmatiškas politikas, nutolęs nuo bet kurios ideologijos, savo kelionėje aplink pasaulį atstovavo pirmą nuomonę, būtent, kad Vietname reikia sulaukyti komunizmo plėtimąsi, o popiežius Paulius VI, kurį kai kas norėtų laikyti toliausiai nuo komunizmo nutolu-

-- Vaikeli, mes tave palydėsime, kad nebūtum vienišas!...

THE LITHUANIAN NATIONAL NEWSPAPER
6907 SUPERIOR AVENUE, CLEVELAND, OHIO 44103 Telephone: 431-6344
Lietuvos Laisvės Kovos Metai
LIII. Sausis - January 3, 1968 Nr. 1
ILIustruotas Tautinės Minties Lietuvių laikraštis

Mokytojų suvažiavimo Baltimorėje dalyviai. Pirmoje eilėje sėdi iš kairės: LB apyg. pirmininkas B. Raugas, mokytojai Ardienė, Masionis, Penkiūnienė, Radžius ir LB Baltimorės apyl. pirm. Šilgalis.

MOKYTOJŲ SUVAŽIAVIMAS

JAV Lietuvių Bendruomenės pietryčių apygarda sušaukė savo ribose veikiančių lituanistinių mokyklų vedėjų ir mokytojų suvažiavimą š. m. gruodžio mėn. 3 d. Baltimorėje, Lietuvių namuose.

Suvažiavimą atidarė apygardos pirmininkas

B. Raugas. Invokaciją ir ilgesnį sveikinimo žodį tarė Baltimorės Arkivyskupijos informacijos direktorius kun. K. Pugevičius. Darbo prezidiumą sudarė ir pasikeisdami pirmininkavo mokyklų vedėjai: p. Radžius iš Baltimorės, p. Penkiūnienė iš Washingtono ir p. Ardienė iš Philadelphijos.

Suvažiavimo pagrindą sudarė mokyklų A. Masionio iš Patersono, N.J. paskaita, mokyklų vedėjų pranešimai, diskusijos ir B. Raugo planas dėl šių mokyklų bendros pabaigos.

Mokyt. A. Masionio paskaita, kaip svetimų kalbų dėstytojo Lietuvos gimnazijoje ir dabar dirbančio aukštesnėje mokykloje Patersone, buvo labai įdomi ir mokytojams naudingas palyginimų rinkinys apie Lietuvos ir amerikoniškosios mokyklos mokymo ir auklėjimo skirtumus. Beto, A. Masionis pasiūlė eilę pedagoginių raktų (anot jo) šeštadieninės mokyklos mokytojų, kad jo darbas būtų lengvesnis ir našesnis.

Mokyklų vedėjų pranešimai davė daug aiškumo apie tikrą mokyklų padėtį: programas, vadovėlius, skyrius ir mokytojų darbą, tėvų bendradarbiavimą, patalpas ir kt. Bendra išvada -- šeštadieninės mokyklos vis tik nelengva. Apygardoje veikia 3 mokyklos: Karaliaus Mindaugo Baltimorėje, Vinco Krėvės Philadelphijoje ir Kristijono Donelaičio Washingtono. Visas mokyklas išlaiko bendru rūpesčiu mokinių tėvai, tėvų komitetai ir Bendruomenės apylinkės. Dirba jauni mokytojai. Pedagoginio mokslo cenzas nereikalaujamas. Mokytojų labai trūksta. Bet mokyklos vis tik veikia, vienos stiprėdamos, kitos silpnėdamos.

Suvažiavimas priėmė Apygardos pirmininko B. Raugo pasiūlymą, kad Lietuvos Nepriklausomybės

mybės paskelbimo 50 metų sukakties proga visos mokyklos šiuos mokslo metus baigtų bendrai. Planas ir programa bus nustatyta komisijos, ir mokyklos pradės ruošti vasario mėnesį.

Rezoliucijų komisija, remdamosi suvažiavimo svarstymais ir nutarimais, švietimo Tarybai pareiškė šiuos pageidavimus: išleisti mokytojų vadovą, kuris jauniems ir neturintiems praktikos mokytojams palengvintų darbą; sustiprinti lituanistinio švietimo akciją, kad visų lietuvių vaikų lankytų šeštadieninę mokyklą; paremti mokyklas finansiškai, ypač vaikų darželiams steigti ir laikyti.

Buvo pageidauta, kad mokytojų suvažiavimai būtų daromi kasmet mokslo metų pradžioje, pakeičiant vietą. Suvažiavimas buvo darbingas. Baigtas Tautos Himnu.

Baltimorės mokyklos tėvų komitetas mokytojams davė pietus Lietuvių namų valgykloje.

K. Dulys

NAUJAM TARIFUI
NAUJI ŽENKLAI...

Nuo sausio 7 dienos Amerikoje įsigalioja naujas pašto tarifas, tad ta proga išleisti nauji pašto ženklai. Oro paštu reikės naudoti 10 centų pašto ženklą, o paprastiesiems laiškam 6 centų ženklą.

Muzikos ir literatūros vakaras

Gruodžio mėn. 2 dieną, Elizabetho Lietuvių Bendruomenės skyrius surengė Muzikos ir Literatūros Vakarą. Lietuvių Laisvės Salėje. Programą išpildė poetas Stasys Santvaras, pianistė Julija Rajauskaitė - Šušienė, bosas Benediktas Povilavičius, dainininkė Ona Zubavičienė ir dailiojo žodžio interpretatorė Irena Veblaitienė, kuri pravedė programą. Bendras koncerto balansas buvo gražus, sutei-

kęs klausytojams malonų pasigėrėjimo jausmą. Tenka pastebėti, kad žmonių atvyko palyginant nedaug, gal apie 100 asmenų. Šiame amžiuje žinome, kad ir labai geriems dalykams reikia beatodairinės reklamos, tuo labiau čia, Amerikoje, visokio pertekliaus pilname krašte. Iš kitos pusės, tai rodo ir mūsų indiferentiškumo jausmą, kuris yra vadinamas kultūros nuosmūkiu, kas irgi niekam garbės nedaro.

Benediktas Povilavičius, bosas, Elizabetho lietuviams jau gerai pažįstamas, yra mėgiamas ir laukiamas svečias. Jis padainavo: Lietuvos Laukai -- Salomėjos Mulks; Plaukia Antelė -- Viktoras Banaitis ir Namorak. Jo balso apimtis yra plati, tembras sodrus ir tvirtas, ypač žemu tiniame registre, o tarsena aiški ir žodžių kirčiavimas savo vietoje. Ne veltui jis Londone savo laiką yra laimėjęs pirmąją vietą dainininkų konkurse.

Antrasis svečias iš Bostono -- Stasys Santvaras, Elizabethepasirodė pirmą kartą. Kaip rašytojas, dramaturgas ir lyrikos atstovas, jis plačiai mūsų visuomenei yra jau iš anksčiau pažįstamas. Čia mums jis paskaitė iš savo dailiosios kūrybos dar niekur negirdėtos poezijos: būtent apie nuostabią meilės pasaulį, ištikimybę ir t.t. Poeto Santvarko žodis gyvas ir taiklus, jo mintis konkreti, dažnai šaukianti ir skausminga.

Ona Zubavičienė, dainininkė, buvo dailus įrašas į darnų šio vakaro repertuarą. Pradžioje ji padainavo: Siuntė Mane Motinė -- Vytauto Klovos, Danutės Arija iš Operos Merytė -- antano Raciūno ir Sapnų Keliu --

Salomėjos Mulks. Taip pat su Ben. Povilavičiumi ji dar padainavo duetą iš Operetės Čigonai -- Stasio Šimkaus. Kaip ir visada jos dainavimas pasireiškė šliuotu ramumu, pasakytum, jis buvo vietoj stoisčias, tačiau pajėgus, laisvas ir subtilus, teikiąs tam tikros rimties ir orumo. Jos dainų pasirinkimas buvo įdomus, kai kurios dainos čia pirmą kartą girdėtos. Ona Zubavičienė valdo aukštesnias gaidas gan laisvai, žodžių ištarimas gražus ir tikslus. Abiem dainininkams akompanavo Julija Rajauskaitė-Šušienė.

Antroje dalyje vėl girdėjome Benediktą Povilavičių su dviem arijom: Margio Daina -- Vytautas Klova ir Don Basilio Arija -- Giacomo Rossini. Toliau Stasys Santvaras paskaitė, be kitų įdomiai supintų eilių, naują eilėraščių apie Gandrą ir Gandriukus. Padėkai jam buvo nepagailėta nuširdaus plojimo.

Paskutinėje dalyje scena priklausė pianistei Julijai Rajauskaitei - Šušienei. Ji paskambino du Frederick Chopin kūriniais: Valsą C minor ir Preludą D. minor. Sekė Juliaus Gaidelio Lietuviškas šokis ir trys nuotaikingi Franz Liszt kūriniai, ypatingai įdomi Legenda Apie Šv. Pranciškų. Ši simpatinga pianistė-virtuozė yra plačiau ir aukščiau lygio menininkė. Baigusi Kauno Konservatoriją, ji sėkmingai reikišėsi Lietuvoje ir greitai iškilokai viena iš gabiausių pianistų. J. Rajauskaitė yra plačiai žinoma ir šiame krašte iš savo koncertų Town Hall ir Carnegie Recital Hall, New Yorke bei kitur. Šiuo metu ji yra pasišventusi savo piano studijai, teikdama savo žinias jaunajai kartai. Tuo būdu ji, kaip

SEPTYNIŲ SKIRTUMŲ GALVOSŪKIS

Kopijuodamas piešinį, dailininkas tyčia padarė septynias klaidas. Palyginkit abu piešinius ir bandykite surasti tuos septynius skirtumus.

Svarbiausias klausimas...

(Atkelta iš 1 psl.)

kurią norima kariauti. Draugiški mostai sovietams, noras susitarti su jais dėl atominių ginklų monopolio išlaikymo savo tarpe, skatinte skatina kitų kraštų komunistus pabandyti laimės ir savo tėvynėse, juo labiau, kad visokeriopos paramos iš šalies nestingga.

Už tat nestebėtina, kad žymiausias JAV karinis kritikas New York Times Hanson W. Baldwin metų išvakarėse pranešė iš Saigono:

"Beveik visi amerikiečių pareigūnai čia, pradedant ambasadorium Ellsworth Bunkeriu ir gen. William C. Westmoreland, tiki, kad svarbiausias mūsų laukas (main battleground) 1968 m. bus pačioje Jungtinės Amerikos Valstybėse".

Kitaip sakant, karo laimėjimas ar pralaimėjimas priklausys nuopatai amerikiečių nusištatymo. Jie gali jį laimėti, jei to norėtų ir nesigailėtų tam pastangų. Čia tačiau reikėtų dar pridurti, kad atsakymas į klausimą, ar verta kovoti, priklauso nuo pažiūros į komunizmą apskritai ir JAV interesų visame pasaulyje bei pietryčių Azijoje specialiai įvertinimo. 1967 metų bėgyje į tuos klausimus Amerikos visuomenėje nebuvo rasta visai aiškaus atsakymo. Gali sakyti, kad buvo pastebimas palinkimas komunizmui ir jo apraiškas visai nutylėti, daugiau iškeliant JAV interesus, kurie reikalauja pietinio Vietnamo apgyrino, nes kalbant kartu su prezidentą lydėjusiu patareju W. Rostovu, demokratija nėra sala, kuri galėtų išsilaikyti totalinėje jūroje. Atseit, galų gale vistiek susiduriama su ideologija.

Be žodžių...

menininkė, pasilieka nuolat gyva naujoje pianistų kartoje. Čia tenka pažymėti, kad mūsų pianistė ruošiasi naujam koncertui, kuris įvyks 1968 metų gegužės mėn. 4 dieną Town Hall, New Yorke.

Kaip nuolatinė lietuviškų koncertų dalyvė Irena Veblaitienė atliko pranešėjos pareigas, rūpestingai, kruopščiai pristatydamas kiekvieną koncerto dalyvį susirinkusiems klausytojams.

j. vbts.

VASARIO 16 GIMNAZIJOS BENDRABUČIO REMONTAS

Vokietijos Krašto Valdyba yra labai susirūpinusi Vasario 16 gimnazijos bendrabučio reikalais. Dabartinis bendrabutis -- sena Rennhofo pilis -- yra labai blogame stovyje, tiek techniškai, tiek sanitariu atžvilgiu.

Šiomis dienomis KV turėjo leisti pradėti mergaičių ir berniukų prausyklų bei tualetų remonto darbus. Šie darbai buvo neatidėliojami dėl lubų griuvimo pavojaus. Taip pat buvo reikalinga padidinti prausyklų bei tualetų skaičių ir įvesti šiltą vandenį. Šie darbai, tik nedidelė dalis reikalingo remonto, kainuos apie DM 60.000. Todėl KV jaučiasi priversta rimtai galvoti

apie naujo bendrabučio statybą.

Pasitarus su architektu, paaiškėjo, kad bendrabutis su 150 lovų, butais bendrabučio vedėjams, sporto bei parngimų sale ir su pridedamomis patalpomis kainuotų netoli DM 1.250.000.

Atrodo, kad naujo bendrabučio statybos reikalą nebūtų galma per daug ilgai atidėlioti, nes sename bendrabutyje nenumatomas remontų galas, kas sudarytų dideles nuolatinės išlaidas.

* PRANAS ŠIMAITIS, gim. 1903 m. Šauliuose, mirė 197 m. gruodžio 15 d. Frankfurte. Palaidotas gruodžio 19 Dieburbėje. Lietuvoje tarnavo policijoje ir Lietuvos banke kaip šoferis ir mechanikas. Nuo 1953 m. iki 1956 dirbo Vasario 16 gimnazijoje kaip šoferis, o vėliau lietuvių darbo kuopose.

* LIET. STUDIJŲ SAVAITĖ Vokietijoje įvyks Vasario 16. gimnazijos patalpose, rugpiūčio 4-11 d.d. Tema: Lietuvos gyvenimo penkiasdešimt metis ateities perspektyvoje.

Pramatyta visa eilė įdomių paskaitų, pranešimų, ekskursijų ir kt. programos punktų. Išrinkta ir Rengimo komi-

sija iš A. Grinienės, A. Bartusevičienės ir A. Krivicko.

* REGINA SAKALAUSKAITE lepkričio 21 Muencheno universitete išgijo gamtos mokslų diplomą. R. Sakalauskaitė yra gimusi 1941 m. spalio 10 d. Kaune. 1961 m. baigė Vasario 16 gimnaziją ir pradėjo Muenchene studijuoti gamtos mokslus - biologiją, chemiją. Dabar pradėjo ruošti dizertaciją apie amarą. Ji aktyviai reikišiasi ateitininkų sąjungoje, studentų sąjungoje ir skautuose.

* JUOZAS NAUJOKAS Heidelbergo universitete išgijo chemijos diplomą. J. Naujokas yra gimęs 1940 m. balandžio 24 d. Tauragėje. 1960 m. baigė Vasario 16 gimnaziją ir pradėjo Heidelberge studijuoti chemiją. Šiuo metu ruošia dizertaciją chemijos daktaro laipniui išgyti. Jis yra aktyvus studentų sąjungos valdybos narys.

HELP WANTED MALE

ATTENTION
EXCELLENT OPPORTUNITY
SUPERVISOR
FOR FABRIC CUTTING DEPT. Will consider applicant with some garment, cloth cutting, or fabric background, who will be groomed to take complete charge of department. All replies will be kept confidential. Reply with resume to WINIG SLIPPER CORPORATION, 15 Division Street, Gloversville, N. Y. 12078. (137-1)

REGISTERED NURSES

Immediate permanent supervisory positions awaiting graduates of accredited school of nursing. B.S. degree preferred, however others will be considered. If interested and qualified apply
Director of Nursing
THE GRACE HOSPITAL
18700 Meyers Road
Detroit, Michigan (137-3)

Viešėdami Chicagoje aplankykite

MAISTO IR LIKERIŲ KRAUTUVĘ —

PARAMA

2534 WEST 69th STREET. Telefonas: RE 7-3332

Savininkai: J. JANUSAITIS ir J. MAŽEIKA

Čia rasite didžiausią pasirinkimą vietinių ir importuotų likerų ir kitokių gėrimų, gi delikatesų skyrius stebina savo įvairumu.

Kainos žemos — Pasirinkimas didelis.

APSILANKĖ — ĮSITIKINSITE.

DIRVA

The Lithuanian Newspaper

Established 1915

6907 Superior Avenue, Cleveland, Ohio 44103

Telephone: 431-6344

Second-Class Postage paid at Cleveland, Ohio.
Published every Monday, Wednesday and Friday except in case of Holidays by American Lithuanian Press Radio Ass'n VILTIS, Inc. (Non-profit).

Subscription per year \$13.00. Single copy 10 cents.

Editor-in-chief Jonas Čiuberkis.

Prenumerata metams \$13.00, pusei metų \$7.00. Dirva išeina; tris kartus į savaitę, išskyrus šventes ir du kartus liepos ir rugpjūčio mėnesiais.

Redaguoja:

Jonas Čiuberkis ir Vytautas Gedgaudas

KO PRIVALĖTUME SIEKTI

Neramu šiame pasaulyje. Kai viename krašte kariaujama, kitame vyksta sukilimas. Kai viename kovojama su badu, kitame nerandama vietos gaminių pertekliui. Viename pasaulio krašte troškama laisvės, kitame toji laisvė išnaudojama anarchijai kelti ir kurstyti. Ir taip pažvelgę į žemės rutulį mažai tesurasime vietelių, kur žmonės gyventų ramiai, viskuo patenkinti, sotūs, savo gerą valdžią gerbdami ir ramiai Dievą garbindami.

Savo laiku ir mūsų dėdės ir dėdienės vyko į Ameriką, kur ne tik doleris viliojo, bet viliojo ir krašto santvarka, geresnės gyvenimo sąlygos, o svarbiausia, viliojo ir toji laisvė, kurios žmonės troško caro laikais Rusijoje. Antroji emigrantų banga buvo atnešta dar žiauresnės santvarkos, komunistų primestos Lietuvai ją okupuojant ir įjungiant į Sovietų Sąjungą.

Jau arti 20 metų, kaip toji laisvos Lietuvos oru kvėpavusi, savame kultūrinio ir administracinio darbo akiratyje išsiugdžiusi išeivių nasė, atvykusi į visokeriopų laisvių ir gerbūvio kraštą, spėjo ne tik įsikurti, bet jau gerokai ir apsisprasti su pasirinkto krašto gyvenimu ir aplinka. Gal ir ne visi apsiprato, bet nedaug suklysimė pasakę, kad dauguma.

Nežinomas skaičius tų mūsų, kurie akyliau seka šio krašto politinį ir visuomeninį gyvenimą. Kartais labai nustebina gana inteligentiškų ir mūsų visuomenėje veiklių žmonių parodytas abūjumas gyvenamai aplinkai, įvykių rutuliojimosi eigai. Dar labai nedaug turime tokių žmonių, kurie žiūri tos eigos ryšį su mūsų, kaip organizuotos bendruomenės pagrindinių tikslų ir siekų įgyvendinimu. Dar nepasimokinome iš kitų emigrantų tautybių grupių savo įtakai tinkamai iškalkuliuoti ir tą įtaką pasinaudoti. Ir taip mes vis dar norime būti tik retais svečiais Baltuosiuose Rūmuose, kai kiti jau turi savo atstovus labai aukštuose šio krašto politikos ir administracijos postuose.

Žinoma, daugelis pasakys, jog tai yra toji politika, kuri mūsų lietuviškosios bendruomenės reikalų neliečia. Na, yra daug reikalų, kurių neliečia, bet yra ir tokių reikalų, kurie savo įtaką įvertinus daug lengviau išsispręstų. Apčiuopiamesnis mūsų svoris viename mieste paskatintų ir kitų miestų kolonijas gyviau susidomėti sąlygomis, kuriomis ligi šiol nemokėjome pasinaudoti. Juk jei pavieniai lietuviai neturėtų jokių ryšių ir įtakos Chicagoje, vargu ar ir ALT delegaciją kas išleistų į Baltuosius Rūmus. Jei neturėtume savo spaudos, vargu ar kas suprastų, jog yra nemaža grupė žmonių, kuri ją skaito. O jei skaito, tai reiškia, jog laikraštis turi užnugarį, kuriuo verta domėtis tiek vietos, tiek centrinių institucijų politikams. Turimi ryšiai rodo tą susidomėjimą, bet laikraščių vadovybės vienos tais ryšiais pasinaudoti ir jų išnaudoti negali.

Lietuvos Laisvės Kovos Metais privalėtume labiau išsąmoninti tos mūsų kovos ryšį su gyvenamojo krašto vadovybės pažūromis, įtaka ir siekais. O kad tai išsąmoninti, privalėtume veikliau, energingiau reikštis ne vien savuose uždaruose rateliuose, bet ir tose sferose, kur atkreipiamas dėmesys į veiklios, susipratęsios ir vieningai savo tikslų siekiančios piliečių grupės interesus.

Demokratijos mašinerija veikia ne vien tik parlamentų rūmuose. Ji pasiekia kiekvieną pilietį, jei tik jis yra tikrai susipratęs ir sąmoningas tos

Pirmieji žingsniai...

Vyt. Maželio nuotrauka

Mums rašo

LAIKAS IŠSIAIŠKINTI LB SĄVOKĄ

Retkarčiais spaudoje užtinkami svarstymai ir aiškinimai Lietuvos Bendruomenės sąvokos reikalais. Labai gerai, kad atsiranda žmonių, kurie šias mintis, nors ir pavėluotai, kelia. Jei LB sąvoka būtų daug anksčiau visiems išaiškinta, be abejojimo šiandien negirdėtum išsireikšimų: "aš bendruomenininkas, aš ne bendruomenininkas", ir panašiai. Ši klaida buvo padaryta tų, kurie tuomet ėmėsi iniciatyvos padaryti lietuvių visuomenę organizuotu vienetu. Žinoma, tas atsitiko be blogos valios, tik stoka platesnio LB sąvokos supratimo.

santvarkos šalininkas ir jos saugotojas. Demokratinės santvarkos išsilaikymo šaltiniai glūdi žmoguje. Mes visi esame gyvenamojo krašto žmonės ir ne tikime tik pastumdėliais. O Amerikos, Kanados, Australijos ir kitų kraštų santvarkomis ne vien džiaukimės, bet ir naudokimės, nes vieni patys vien kovos obalsiais daugiau nusivilsime, nei laimėsime.

Sutinku su mintimi, kad LB turėtų savo atstovą ir Vlike ir ALT, tik jokių būdu ne tais pagrindais, kaip tos organizacijos sudarytos. Vlike ir ALT Lietuvių Bendruomenės atstovasturėtų būti tik kaip stebėtojas, kuris stebėtų šių institucijų veiklą ir kai kada patiektų bendruomenės pageidavimus ir duotų bendruomenei informacijas apie šių institucijų veiklą.

Kodėl toks LB stebėtojas minėtose institucijose reikalingas? Todėl kad šios institucijos dirba Lietuvos laisvinimo darbą ir kalba ne tik šias institucijas sudarančių organizacijų - partijų, bet visos Lietuvių Bendruomenės vardu. Taip pat ir lėšas gauna ne tik iš partijų, bet iš visos bendruomenės. Jeigu šias institucijas sudarančios grupės su tuo nesutiktų, tuomet Vliko ir ALT sąstatas turėtų būti renkamas visuotiniais rinkimais. Šitai persiorganizavus, savaime aišku, LB stebėtojas nebūtų reikalingas.

Grįžtant prie LB sąvokos, gruodžio 4 d. Dirvoje buvo atspausdintas dr. Antano Butkaus straipsnis, "Lietuvių Bendruomenė - Mūsų Organizacinės Struktūros Pagrindas". Šį straipsnį reikėtų visiems paskaityti. Ypač atdžiai reikėtų paskaityti LB vadovams, kurie tebeklaidžioja LB sąvokoje.

K. Radvila
Chicago

PATIKSLINIMAS

1967 m. gruodžio mėn. 20 d. Dirvos Nr. 137 korespondentas E. Č., parašydamas ALTS-gos Elizabetho skyriaus metinį susirinkimą, įnešė neaiškumų, pažymėdamas, kad Elizabetho skyrius iš ruošto vaidinimo gauto pelno atsisakė ir atidavė Tautinės S-gos Rytų Apygardai.

Neneigdamas Elizabetho skyriaus pagalbos ir būdamas labai dėkingas už talką, turiu pažymėti, kad parengimą rengė Rytų Apygarda, o ne Elizabetho skyrius.

Philadelphijos skyriaus atstovai kalbino Elizabetho skyrių ruošti vaidinimą bendromis jėgomis, tačiau Elizabetho skyrius atsisakė. Tada visą Elizabetho parengimo našta perėmė Rytų Apygarda ir iš gauto nedidelio pelno dalį paskyrė Elizabetho skyriui, o ne taip kaip rašo korespondentas: "atnešęs gražaus pelno, o Elizabetho skyrius, kad ir būdamas to parengimo dalininkas, pasitenkino tik simboliu dalimi pelno, visą dovanodamas Rytų Apygardai".

Algirdas Jonys,
ALT S-gos Rytų
Apygardos pirmin.

PATIKSLINIMAS

Dirvos 1967 m. gruodžio 20 d. 137 nr. D. Talat-Kelpšaitė straipsnyje "Jaunimo Reikalai", minėdama jaunimo organizacijų pirmininkų konferencijas taip rašo: "Palaikymui glaudesnių ryšių su jaunimo organizacijomis, reguliariai kviesti jaunimo organizacijų pirmininkų bei su jaunimu dirbančių institucijų atstovų konferenciją. Šis darbas jau buvo pradėtas Kultūros Kongreso metu. Tokiu būdu jaunimo veiklos koordinavimas yra daug lengvesnis".

Šis tvirtinimas netikslus, nes tas darbas pradėtas daug anksčiau. Pirmą JAV jaunimo organizacijų pirmininkų konferenciją įvyko 1967 m. birželio mėn. 17 d. Jaunimo Centre Chicagoje. Pirmoji jaunimo organizacijų pirmininkų konferencija buvo surengta PLB Jaunimo Sekcijos ir JAV LB CV nario jaunimui V. Kleizos. Toje konferencijoje nutarta antrą jaunimo organizacijų pirmininkų konferenciją sušaukti Kulūros Kongreso metu 1967 m. lapkričio mėn. Taip ir buvo padaryta. Tad šis straipsnyje minima jaunimo organizacijų pirmininkų konferencija buvo antroji, kuri yra išdava pirmosios konferencijos nutarimo.

Jūra Gailiūsyte
PLB Jaunimo Sekcijos
vicepirm.

Pirmasis sniegas...

Vyt. Maželio nuotrauka

PLANINGAS TAUPYMAS

• Pinių taupymui nereikia važinėti, juos galite atsiųsti paštu, nes mes apmokame visas pašto persiuntimo išlaidas.

• Metinis dividendas 4 3/4% išmokamas du kart per metus už visus taupymo suskaičius.

PARKING LOT — ADJOINING OUR OFFICE BUILDING

MOKA GERUS DIVIDENDUS.
PRADEK TAUPYTI ŠIANDIEN!

PASKOLOS

perkant namus daromos ilgiam terminams ir prieinamais nuosimčiais mėnesiniais išsimokėjimais.

DEL INFORMACIJŲ KREIPKITES

MUTUAL Federal SAVINGS

AND LOAN ASSOCIATION OF CHICAGO

2212 WEST CERMAK ROAD • CHICAGO, ILL. 60608

OFFICE HOURS: Monday, Tuesday, Friday 9 to 4;
Thursday 9 to 8; Saturday 9 to 1; Wednesday closed.

JOHN J. KAZANAUSKAS, President

AKIMIRKOS

Metams nuriadėjus į pabaigą, dažnas mėgstame dar kartą atsisukti į prabėgusias pusketvirtos šimto dieneles. Ir tada pagalvojame, vieni dažniausiai apie savo lemtį, kiti plačiau, net "pasauliniu mastu": kas buvo, ką pergyvenome, kuo džiaugėmės ir dėl ko verkėm, kas tame laikotarpyje atrodė juoda ir kas balta, o dažniausiai kas pilka.

Taip ir man vieną vėlybą vakarą parūpo praplėsti šių užmarštin nuriadėjusių metų testamentą ir peržvelgti, kas buvo juoda ir balta, ko norėta ir nerasta, kas pasiryžta ir netesėta, už ką su kitais kariatais ir dėl ko iš kitų mušimo gauta. Įvairūs, karais turtingi, smagūs buvo metai, — nebūtų dėl ko per daug dejuoti. Tik išminėjimų litanija būtų per daug ilga, dusinanti ir monotoniška, lygkarioliukų varstymas per būdynę prie numirėlio, kalbant rožinio maldas.

Peržvelgus daugelį tamsesnių ir šviesesnių punktų, su šypsena juos pergyvenus ir atsekėjus, pagaliau iškilo vienas pats šviesiausias įvykis, kuris tais metais man padarė geriausią įspūdį, suteikė tyriausio malonumo ir net davė įkvėpimo. Ir keisčiausia, kad tai buvo nekary laimėjimas ar šiaip šaunos grumtynės, nepinigai, ne puotos, ne naujas asmeniškios laimės pasakiškas sriautas. Priešingai, tuose frontuose kaip tik stigo ryškesnių pagerėjimų. Teko tik konservatoriškai džiaugtis, jei dar kur galima išsisaugoti nuo greitų trupėjimų.

Ir todėl norėčiau savo draugams tik kartoti

pernykštį linkėjimą: — geidžiu, kad ateinančiais metais jums nebūtų blogiau, nes tai jau reikš, kad bus geriau...

Mano šių užgėstančių metų šviesusis įvykis buvo — viena paskaita.

Paskaita su diskusijom šiaip jau man būtų tik rutina, joks išskirtinas ar bent kiek idomesnis įvykis. Pernai ir užpernai kas savaitę esu vis rašęs apie porą "akimirky", teisingai vadinaimų "paklodėmis", kartais dar su koku papildomu priedeliu, neskaitant asmeninių laiškų, daugiausia irgi "su diskusijom". Tai reiškia maždaug apie šimtą tokių "diskusinių paskaitų" per metus. Tad gal patikėsit, kad rašytinė paskaita man maždaug yra tik kasdieninė rūpi duona su druska, dažnai vėjinio malūno girtos ir protarpiais beveik tikra baudžiava, kurios Rusijos caras Aleksandras Antrasis nė savo paskutini 1863 metų dekretu dar nepanaikino. Gal tik dausų caras kurią dieną pagaliau išmintingai nutars ir man tą baudžią nuimti...

Bet pasitaikė keleta paskaitų, kaip sakoma, ir "gyvu žodžiu". Ir ta pati šviesiausia paskaita buvo Los Angeles lietuviams skautams akademikams. Na, ir kaip čia tu nepasipūsi išdidumu: juodo rankų darbo žmogų kviečiasi kalbėti akademikai!... Pernai rudenį jiems parūpo keista problema — Lietuva, kraštas, jų tėvų ir dar vieno kito jų pačių gimtinė. Kaip ten iš tikrųjų yra, ką ten bolševikai bus pridūrę, kas naujo, kaip žiūrėti į sovietinę Lie-

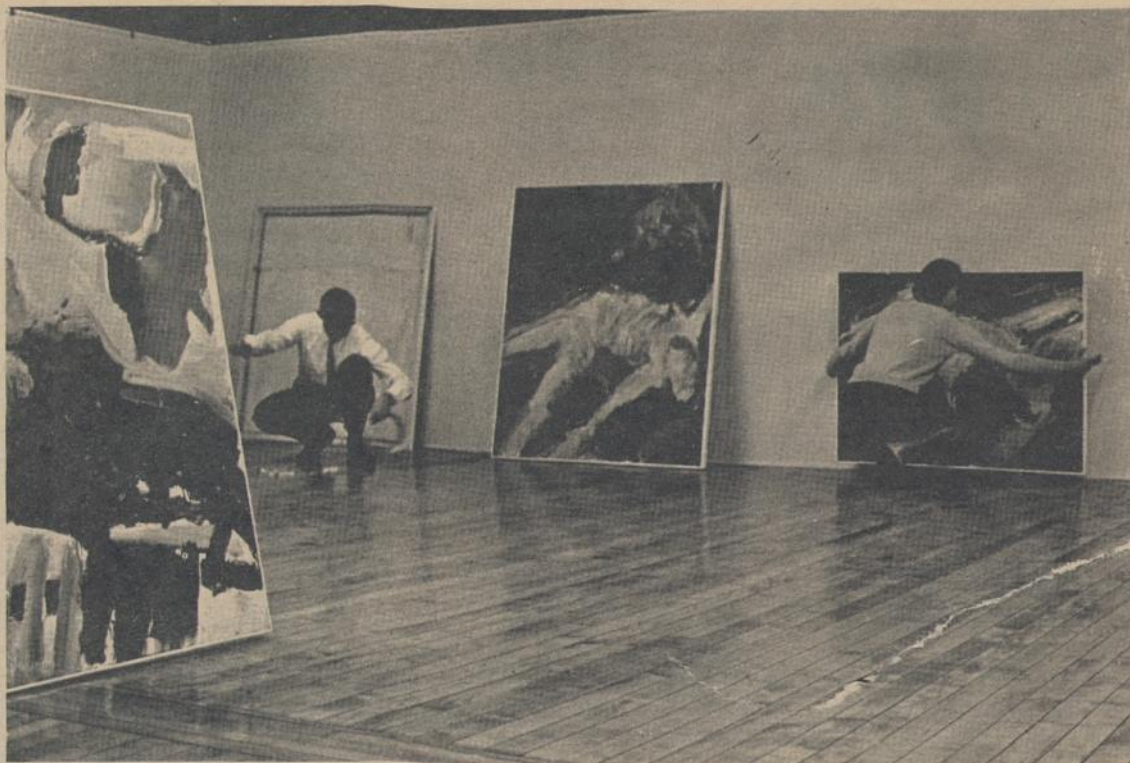
BRONYS RAILA

ŠVIESUS ĮVYKIS

tuva, kaip santykiauti su jos žmonėmis ir politrukais, jei proga pasitalkys.

Jie ruošėsi gana ilgai, organizavo akademijas planingai ir pagaliau vėlai rudenį per savaitgalius pravedė keturių pasikaitų kursą. Kun. daktaras P. Celiešius išdėstė religijos problemas okupuotoje Lietuvoje; poetas ir mūsų eilėraštėnės kalbos daktaras Bernardas Brazdžionis sovietinės literatūros ir grožinės kūrybos painiavas, juristas ir tautinės rezistencijos daktaras Stasys Žymantas išrodinėjo, kaip lietuvių išeivija gali ir turi bendradarbiauti su pasilikuosiais tėvynėje. Ir pagaliau kurso pabaigoje man, ardybos, cemento maišymo ir mūrininkystės daktarui, teko "velnio advokato" vaidmuo — nupasakoti, kaip sovietiniai politrukai stengiasi santykiuoti su Lietuvos išeiviais ir kokio bendradarbiavimo ilgisi mūsų tauta su užsienio lietuviais. Aplamai, kiek tas procesas buvo ir bus sudėtingas, nėsčias traagiškais prieštaravimais, kuriuos reikia suprasti ir prie jų nuolatintumo priprasti.

Man paskaita buvopaskirta vieną gruodžio pradžios sekmadienį, septintą valandą vakare. Daug nė nebesiruošiau, nė užrašų nedariau, tik keletą pagrindinių temų ant popierėlio pasižymėjau. Kas gi mūsų kolonijoje eis klausytis paskaitos sekmadienio vėly vakarą? Gal tik pora organizatorių iš šventos pareigos ir dar koks vienas bendradarbiavimo su kraštu entuziastas. Pasiėnku-

Paveiksłai paruošiami iškabinimui. Vida Krištolaitytė pilnu tempu ruošiasi parodai, kuri įvyks Čiurlionio galerijoje sausio 7-14 dienomis.

čiuosim valandėlę, ir užteks.

Bet kai punktualiai septintą nuvykau į Tautinių Namų salę, žiūriu nustebe, kad kava jau verdama ir susirinkę per penkiasdešimt akademikų: vaikų ir mergučių, tikslų ir mažiau tikslų mokslo atstovų ir dar vienas kitas amžiumi toliau panokęs dvasios jaunuolis. Savaimė aišku, kad toks nelauktas vaizdas manyje taip sužadino įkvėpimą, jog iškalbėjau gerą valandą, vis pasišalvydamas, kada dalyviai pradės bėgti iš salės, ilgų prakalbų nepakęsdami. O jie vis dar nebėga, ir kai užbaigiau, tai neleidia baigti. Klausimas po klausimo, kartais paprastas ar net naidus, daug dažniau su užtaisu, su nauja problema ir diskusiniu pagrindimu, kad mūsų pasinardymas be pertraukos užtruko dar dvi valandas. Ir taip visi išlaikant rimti ir gerą toną, švystelėjant kartais samojų ir humorui, — pasinardymas, kupinas maisto minčių, atviras ir draugiškas.

O mano ir daugelio

diskusijų dalyvių mintys ir temos buvo tokios, už kurias dar prieš keletą metų būtų įtūžimu mėlynavusios žiaunos ne tik vieno Chicagos laikraščio leidėjų, "kolumnistų" ir jų atsikviesto iš visur išmesto architektikrдемиško bendradarbio.

Seniai turėjau tiek malonumo ir net naudos po paskaitos ir diskusijų, kaip ši kartą. Grįžau į namus jau vėlai naktį, nė kiek nepavargęs, nenusivylęs ir nepasibodėjęs visokių tokių šurum burum prasme, kaip man dažniausiai būdavo.

Dar daugiau, — net truputį susigrąžinau tikėjimo, kad jaunoji Amerikos lietuvių karta dar nėra visai atšokusi nuo Lietuvos tautinių ir valstybinių problemų, kartais pajunta alkį jas pažinti, ilgesį daugiau išigilinti, geriau susiorientuoti įvairių kryžkelių rodyklėse.

Nepasakosiu paskaitos turinio ir diskusinių idėjų margybės, nes vis tiek tai negalėtų sutilpti akimirkos rėmuose. Pakartosiu tik vieną motyvą, kuriuo maždaug taip pradėjau aną savo prakalbą:

(Nukelta į 5 psl.)

ELECTRONICS COMMUNICATIONS CAREER OPPORTUNITIES IN THE COMMUNICATIONS — INDUSTRY

Openings In Detroit — Kalamazoo
An excellent opportunity and future for high school graduates and ex-servicemen. Experience in electronics is desirable, but not necessary. An appealing challenging job with good opportunity for advancement. Liberal benefit plan includes holidays, vacations, tuition reimbursement, medical and pension plans.

For Appointment call Collect (313) 393-5921

AMERICAN TELEPHONE & TELEGRAPH CO.
(139-3)

VYT. ALANTAS

ŠVENTARAGIS

Ištrauka iš XIII amž. kronikos

Ištūnoje savo sodybose per žiemą, dažnai speigų ir pusnyų atskirti net nuo savo artimiausių kaimynų, padysnėnai išsiilgo ne tik saulės, bet ir žmonių. Priartėjus Pavasario šventei, visa Padysnio šalis pakilo ant kojų. Kaip sukurtusi pavasarį Dysna sutriuškina savo ledinius apkaustus, taip sukrito iš snaudulio visas kraštas. Keliauninkai iš tolimiausių apylinkių plušėjo į Alkaragio ramovę pėsti, raiti, važiuoti ir plaukte plaukė laiveliais Dysnos upe bei jos įtakais. Paupiai ir girios tankmės atgijo padysnėnų traškomis kalbomis, dainomis, muzika ir žirgų nusižvengimais. Ištuštėjusiose kūriavose liko tik tiek namiškių, kiek būtina reikėjo gyvuliams ir namams prižiūrėti.

Keliamo visokio plauko žmonės. Jaunos poros, apsuptos tėvų ir jaunimo, keliavo Alkaragin tuoktis. Susituokusios jos turėjo parsigabenti nuo Amžinosios Ugnies aukuro žarijų savo šeimyninio židinio Gabijai įkurti. Kitos jaunos poros su mažais vaikais ir naujagimiais kilo į ramovę gauti palaiminimo savo atžalomis. Pajudėjo ligonys ir paliegėliai, nes jie tikėjosi gausią iš šventyklos žinių žolivaščių bei patarimų savo negalioms malšinti. Daugumas gi keliavo savo tikybinių pareigų atlikti, dievams aukų sudėti, Pavasario šventės pramogomis pasidžiaugti, pasižmonėti.

Tą pavasarį padysnėnus traukė Alkaragin ir krašto reikalai. Mat, per visą žiemą atkakliai ir plačiai sklido apkalbos apie Kernavės valdovo Mindaugo užmačias apsisiskelbti vienvaldžiu Lietuvos viešpačiu. Toli tam pritarė ir laukė iš to naudingų Lietuvai atmainų, — ypačiai jaunimas žvalgėsi į Kernavės bokštus, — tūli gi, ypačiai senimas, jį peikė, baįmindamiesi netekti įsisenėjusių teisių bei privilegijų, bet buvo ir tokių, kurie laikėsi nuošaliai, nesusigaudydami, kas ir kaip galvoti, ir nekantriai laukė Pavasario šventės, tikėdamiesi daugiau apie tuos dalykus patirti ramovėje, o gal ir patarimų iš savo krivių išgirsti. Vėl gi sklido gandai, kad ir pats Mindaugas atkaksias į Alkaragį. Niekas negalėjo jų gandy nei patikrinti, nei paneigti, lygiai kaip niekas negalėjo pasakyti, kur Kernavės valdovas yra, nes pagal ano meto paprotį, jis su savo dvaru kilnojosi iš vienos pilies į kitą.

Vienintelis pastovus priešikriščiūnė Lietuvos žmonių dvasios dorotojas ir jaunimo auklėtojas buvo dvasininkų luomas. Krašto sritiniai valdovai kariavo, rinko duokles ir galavosi savitarpie

dėl valdžios bei dinastinių reikalų ir žinoma, tam neturėjo laiko, o galop gal ir galvojo, jog ne jų pareiga rūpintis genties dvasiniais reikalais. Gal kai kurių valdyrikliai turėjo savo rankose ir dvasinę valdžią, kitaip sakant, ėjo ir vyresniojo dvasininko pareigas, bet tas pareigas jie, greičiausia, laikė tik garbės dalyku, apsiribodami pirminkavimu ramovėse tik per didžiąsias šventes, nes pastoviai gyventi šventuose ažuolynuose jiems neleido karo žygiai ir valdymo reikalai. Sėkmingai ir veiksmingai testai aischų tikėjimo tradicijas ir perteikti jaunoms kartoms prosenolių išmintį galėjo tik tam reikalui pasišventusi dvasininkija.

Ramovėse gyveno ir darbavosi įvairiausių dvasininkų: krivių, žynių, žygonių, pranašų, burtininkų ir vaidilučių. Vieni atlikinėjo tikybines apeigas, skelbė tikėjimo tiesas ir mokė ramovių sienose nuo amžių sukauptos prosenolių išminties, kiti būrė, pranašavo ateitį, tretį gilinosis į žolininkystės išmonę ir patarinėjo ligoniams, dar kiti vaikščiojo per žmones mokydami, o gal ir įsakinėdami laikytis savo genties papročių ir tikėjimo.

Ramovės turėjo būti ir savotiški metraščių lobynai. Kadangi senovės lietuviui savo rašto neturėjo, — bent lig šiol nėra surastas, — tai dvasininkija buvo pašaukta ypač puoselėti atminties išmonę. Dvasininkija rašė savo genties istoriją ne pergamentuose, bet savo atimintyse. Iš lūpų į lūpas buvo perduodami karo žygių atsiminimai, viešpatavusiųjų valdovų istorijos, sagos, legendos, padavimai. Jei kas norėjo patirti apie savo genties praeitį, turėjo ieškoti žinių ramovėje. Labai galimas dalykas, kad svarbesnių genties įvykių datos būdavo atžymimos tam tikrais ženklais medyje arba net ir akmenyje. Ramovės durys visiems buvo atviros. Smalsesnis jaunuolis, kuris norėjo giliau susipažinti su genties praeimi bei prosenolių išmintimi, visada buvo žynių laukiamas svečias.

Ramovės turėjo vaidinti ne paskutinį vaidmenį ir šalies politiniame gyvenime. Be abejo, politika buvo varoma valdovų pilyse, bet dvasininkijos pažiūra į vieną ar kitą viešą reikalą negalėjo būti bereikšmė, juo labiau, kad šventųjų ažuolynų įnamių autoritetas žmonių akyse buvo neginčijamas. Atsimintina ir tai, kad valdovai ir dinastijos keitėsi, o ramovių aukurai ruseno pastoviai. Tiesą, jų kurstytojai irgi mainėsi, bet mirusiųjų dvasininkų pėdosna stodavo jauniesi ir nenutrūkstamai varė toliau savo pirmtakų darbą, tuo tarpu kai pasauliečiai valdovai savo pirmtakų darbų nebuvo saistomi. Galop kažin ar ramovių išminčiai, budėdami prie aukurų šventųjų ažuolynų ramybėje bei susikaupime, nenumatė toliau ir ne geriau išmanė apie šalies gyvybinius reikalus, kaip kad savo neramiose pilyse pasauliečiai valdovai?

Ramovės turėjo būti ir žmonių meninio skonio auklėtojos. Per didžiąsias šventes į alkavietes suplaukdavo minios žmonių. Giedamos giesmės, šokami šokiai ir griežiama visokiais instrumentais muzika turėjo veikti tikinčiųjų ne tik tikybinius jausmus, bet ir jų meninę išmonę. Per šventes nugirsti garsai paskum toli nuaidėdavo per visą šalį.

Išdidi ir garbinga Alkaragio šventovė švietė visai Padysnio šaliai. Ji buvo ne tik šventovė siaura to žodžio prasme, bet ir savotiška mokykla, auklėjimo įstaiga, prosenolių išminties saugotoja ir puoselėtoja bei genties praeities įvykių telkėja, aiškinioja ir perdavė jaunoms kartoms. Jos aukuro Amžinosios Ugnies spinduliavimas prasiskverbavo pro girios tankmes, pasiekdamas kiekvieną sodybą ir kiekvieną širdį. Ji spinduliavo įkvėpimą ir paguoda nelaimėje, ir prie jos aukuro rinkdavosi padysnėnai pasidžiaugti savo laimėjimais ir pasiguosti savo vargais.

Padysnio kunigas Sugintas keliavo Alkaragin su visa savo šeima, tarnais ir pilėnais. Raitelių, važiuotų ir pėsčiųjų nutiso ilga vilks tinė. Vežimai su maistu, palapinėmis ir kitokiais reikmenimis buvo išsiusti anksčiau su pilininku, kuris turėjo paruošti nakvynes pakeliumi numatytose vietose. Namie liko tik vyriausias sūnus Švarnas ir įgula. Kunigienė Eglė, kai jai nusibodavo sėdėti žvėrenomis išsklotame vežime, persėsdavo į patogius dviejų žirgų nešamus neštuvus. Šalia jos jojo jos vyras ir senasis kunigas Kunotas. Jaunimas vietoje nenurimo: kartais jis užlėkdavo vilkstinei už akių, kartais pasilikdavo užpakalyje. Visur skardėjo juokas, išdaigos, o kartais ir dašnos.

Šventaragis jojo su savo artimaisiais bičiuliais: Šiliniu, Mantu, ir Eikučiu. Jie jojo rinktiniais žirgais ir darė šaunų įspūdį, ypačiai Šventaragis, aukštas, laibas, geltonplaukis bernas, kreipė visų akių. Jis džiaugėsi ta švente ir keliame, bet ypačiai jo nuotaiką dilingo mintis, kad, gal būtų, jis sutiksias Ramunę, kurios jis visą laiką dairėsi pakeliui.

-- Gal ji plaukia su savo tėvu laiveliu Dysna, o gal keliauja kitais keliais, -- galvojo jis.

Kai, gerokai užjoję pirmyn, jie grįžo atgal, vaikinai sutiko kitą raitelių būrelį. Priešaky jojo mergina, o kiek atsilikę ją lydėjo penki raiteliai. Vaikinas krito akysna jaunos raitelės grožis ir jos apdaro bei žirgų aprangos puošnumas. Mergina pagal to meto paprotį movėjo ant viršugalvio maža, audekline kepuraitė, išsiuvinėta žalvarniais spurgeliais ir apjuosta pakraščiuose sidabrinėmis vijomis. Po kepuraitės ji gobėjo plona, vienlinka skarele, kurios vienas išsikisęs kraštelis gražiai gulėjo apsiritęs aplink kaklą, o visa skepeta dengė jos pečius ir nugarą. Ant jos pečių buvo užmestas trumpas, susegtas ant dešiniojo peties didele sidabrine saga apsiautaliukas. Ji jojo išdidžiai, nepaisydama arba dėdamasi nepaisanti ja besigėrinčių akių. Šventaragis pažinojo visas Padysnio šalies kilmingųjų šeimas ir labai stebėjosi, kad tos gražuolės niekur nebuvo matę.

Nepažįstamoji su savo palydovais būtų prajojusi pro šalį, ir vaikinai ją būtų pamiršę, jei nebūtų įsikišęs savo kandžiu liežuviu Mantas. Jis prisiminė vieną švitrio dvielį ir pusbalsiu uždainavo:

Kur nujosi šią naktele,

Ir manęs palauk, mergele...

(Bus daugiau)

ŠVIESUS ĮVYKIS...

(Atkelta iš 4 psl.)

- Mielos mergytės, jaunai-grakščios ponios, šaunūs vyrai ir kiti kolegų akademikai! Man šiandien dvigubai ir net trigubai daugiau metų, negu jums, - tad teisingai galite mane laikyti senosios kartos atgimimui. Tos kartos, apie kurią jūs dažnai pasakote ir ne vienas spaudoje parašo, kad tarp mūsų nebėra ir negali būti "komunikacijos". Mes, esą, gyvenam tik praeitimi, nieko neužmiršę ir nieko neišmokę, todėl atsilikę, nebesuprantą gyvenamojo momento dvasios ir reikalavimų. Jūs gi -- gyvenate dabartimi ir ateitimi, studiuojate mokslus ar menas, apie kuriuos savo laiku mes ir supratimo, kaip jūs tikit, neturėjome. Jums gyvenantiems dabartyje ir sužiuoriams į ateitį, nėra ko iš mūsų mokytis ar teirautis.

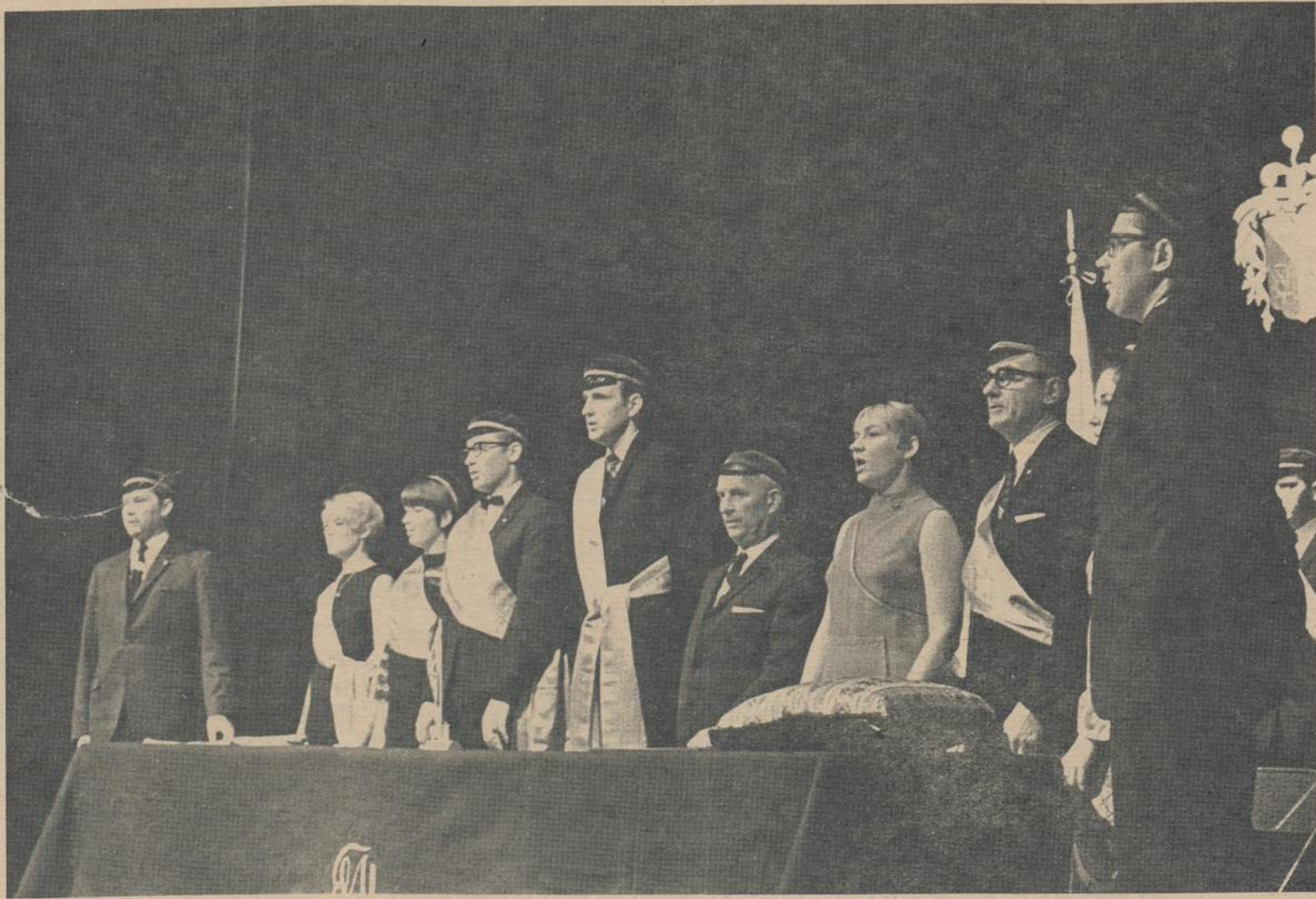
Aš, laimei ar nelaimi, liūdesiui ar džiaugsmui, šiek tiek dar pro tarpiais rūpinuosi dabartinę lietuvių tautos buvimu ir reiškiniais, kurie ją globia prie Baltijos pajūrio. Paseku truputį jiems valdovų skirtą spaudą, knygas, politrikų planus, stengiuosi patirti ir vienaip ar kitaip "pasišnekėti", ką lietuvių tauta jaučia, galvoja, ko ji iš išeivių nori ir ko politrikai siekia, ir ką mes galėtume galvoti, ir ko siekti, kiek tikėtis, kiek savo priešais ir broliais tikėti, ir kiek saviems pasitikėti, ir kur galėtume būti vieniems naudingi, o kitiems žalingi.

Tų žinių, kokių iš manęs norėjote, ši vakarą pasikvietę, aš turiu negausiai. Man stinga laiko ir sąlygų viską nuodugniau išstudijuoti, - ypač kai jūs man turbūt ir nepripažintumėt teisės gyventi dabartimi, bausdami pasilikti tik dabarties kiaušius. Ir todėl turiu jums pasakyti, kad vienu dalyku esu labai nepatenkintas ir kad mes šioje salėje ši vakarą visai blogai susitvarkėm. Man gi ne vieta sėdėti prie šio stalo ir kalbėti jums apie dabartinę Lietuvos padėtį ir apie ateitį. Aš turėčiau ir daug labiau norėčiau sėdėti salėje, iš kurios eilių žiūri jūsų akys. Norėčiau klausytis vieno kurio iš jūsų paskaitos, semtis jūsų studijų žinias apie dabartį ir lietuvišką padėtį, nuo kurios esu senobiškai atsilikęs, o jūs gi turite visas tokias pat sąlygas ir dar pilną laisvą laiką studijuoti, kuris tik atlieka nuo deitų, šokių ir plaukų šukavimo...

Tad ši paskutinį kartą dar rizikuosiu ir bandysiu, kiek išgalėdamas, užpildyti lietuviškų problemų ir studijų pažinimo spragą. Bet ateityje mane turbūt vis labiau trauks praeitis. O apie dabartį norėčiau būti jūsų klausytojas ir, jei išmoksitė rašyti, skaitytojas.

Ir šviesiame įvykyje šviesiausias momentas

JAUNOJI KARTA

Korp! Neo-Lithuania šventei Chicagoje praėjus

Apsiniaukęs ir ūkanotas lapkričio šeštadienio rytas, bet širdyje nuotaka giedri ir šventiš-

amžinybėn. Tai gražus Korporacijos paprotys savo šventės išvakarėse prisiminti mirusius kole-

gas-es.

Vakare Jaunimo Centro didžiojoje salėje išrikiuoti stalai su užkandžiais priglaudė kelis šimtus korporantų, jų šeimų ir draugų. Arbitr elegantiarum fil. inž. V. Mažeikos skardus balsas kviečia svečius pagerbti įeinančią Korp! vėliavą. Paskui vėliavą išygiuoja valdybą ir užima vietą prie garbės stalo. Žodį sako Korp! pirm. V. Kasniūnas jr. ir vicepirm. L. Virpšaitė (mat, pusę metų pirm. V. Kasniūnas buvo kariuomenėje ir tuo laiku pirm. pareigas ėjo L. Virpšaitė).

DAUG PAŠAUKTŲ, BET MAŽA IŠRINKTŲ

Korp! vicepirmininkė L. Virpšaitė skaito protokolo ištrauką ir iš sceną iškviečia keliamuosius ir senjorus. Scenoje išsirikiuoja: Eglė Juodvalkytė, Viktorija Kašubaitė, Virginija Pleirytė ir Daiva Vaitkevičiūtė. Tėvūnas Raimundas

VIRSUJE: Korp! Neo-Lithuania Chicagoje naujoji valdyba. Stovi iš kairės: arbitr elegantiarum Stasys Virpša, vicepirm. Živilė Keliuotytė, sekr. Zita Burneikytė, vyr. valdybos pirm. Algis Modestavičius, pirm. Edas Modestavičius, Sambūrio pirm. Kazys Kasakaitis, valdybos narė Ramunė Jurkūnaitė, išd. Jonas Grigaitis, magistras Jūratė Slivinskienė ir junjorų tėvūnas Valentinas Krumplys.

Uosio Juodvalkio nuotrauka

Panaras (magistrė Kristina Sabaliauskaitė vasarą išsikėlė į Los Angeles) atsisveikinimo žodyje pažymi, kad pagal evangeliją -- daug pašauktų, bet mažą išrinktų. Pradžioje buvo per 20 junjorų, bet metų slinktyje dalis nubyrėjo, kiti toliau išsikėlė, vyrai į kariuomenę išėjo. Ne kiekviena, bet kokybėje yra Korp! stiprybė.

Aidint Lietuva Brangi garsams, uždedamos Korporacijos spalvos. Skaitoma priesaika ir savo pažadams patvirtinti bučiuojama vėliava.

KETURIOS LAIMINGIAUSIOS MERGINOS PASAULYJE

Naujai pakeltųjų sen-

Naujosios senjorės: Eglė Juodvalkytė, Viktorija Kašubaitė, Virginija Pleirytė ir Daiva Vaitkevičiūtė iškilmingoje sueigoje.

Uosio Juodvalkio nuotrauka

ka. Važiuojame į Jaunimo Centrą, išklausome Šv. Mišias ir tėvo Vaisnio S.J. įdomų pamokslą. Gražus būrys jaunųjų studentų ir žilagalvių, pagyvenusių filisterių, bet visus apjungusi viena vėliava ir tas pats šūkis, išsirikiuoja prie Nežinomojo Kareivio kapo ir padeda gėlių puokštę. Pagerbę Nežinomąją tautos didvyrį, važiuojame į Šv. Kazimiero kapines ir aplankome visus korporantus-es atsiskyrusius nuo bendro kamieno ir iškeliačius

buvo tas, kad ši mano arogantiška ataka nė vieno iš dalyvių per skaudžiai neužgavo.

Korp! Neo-Lithuania Chicagoje buvusioji valdyba. Iš kairės: sekretorius Šarūnas Valiukėnas, vyr. valdybos pirmininkas Algis Modestavičius, pirmininkas Vytautas Kasniūnas, jr., Sambūrio pirmininkas Kazys Kasakaitis, vicepirmininkė Liucija Virpšaitė, išdininkas Bronius Kasakaitis ir junjorų tėvūnas Raimundas Panaras.

Uosio Juodvalkio nuotrauka

jorių vardu žodį tarė Eglė Juodvalkytė. "Esam laimingiausios keturios merginos pasaulyje" pasakė Eglė. Trumpu, bet jautriai perduotu žodžiu užvaldė klausytojus ir sulaukė gausių katučių.

Korporacijos metinės šventės proga sveikino: gen. konsulas dr. P. Daužvardis, LAT Sambūrio pirm. K. Kasakaitis, PLB-nės pirmininkas ir Korp! garbės filisteris J. Bačiūnas, ALT Centro valdybos pirm. inž. A. Rudis, ALT Sąjungos pirm. T. Blinstrubas, Akademikų skautų pirm. Algis Ankus, Korp! Neo-Lithuania Bostono padalinio pirm. Algis Antanavičius ir kiti.

V. Kasniūnas pristato naują Chicago padalinio valdybą: pirm. Edas Modestas, vicepirm. Živilė Keliuotytė, sekretorė Zita Burneikytė, išdininkas Grigaitis, valdybos narys Ramunė Jurkūnaitė, junjorų tėvūnas Valentinas Krumplys, magistras Jūratė Slivinskienė ir arbitr elegantiarum Stasys Virpša.

Edas Modestas savo kalbą pradeda Vinco Kudirkos žodžiais: "Kol jaunas, o broli, sėk pasaulio grūdą". Žada dirbti Korporacijos ir lietuvių tautos gerovei.

Oficialioji dalis pasibaigė ir prasidėjo vaisės bei šokiai. Šventė buvo labai nuotaikinga ir skaitlinga dalyviais. Iš Bostono buvo atlikę net keturi korporantai-ės, o tai pradžioje ne viena jautresnį kolegą.

(aj)

Jūrų skautų šventė

TORONTE

Jūrų skautų 45 jubiliejiniams metams užbaigti ir Klaipėdos atvadavimo sukakčiai paminėti Toronto "Rambyno" tunto jūrų skautai ir "Šatrijos" tunto jūrų skautės ruošia iškilmingą šventę - minėjimą sausio mėn 14 d. 5 val. p.p. pranciškonų didžiojoje salėje.

Šventė turės iškilmingą sueigą su žodžiais, Klaipėdos minėjimu, sveikinimais ir raketoėmis. Antroje šventės dalyje jaunimas vaidins "Eglę žalčių karalienę".

Į šventę kviečiami atsilankyti skautai ir skautės, vadovai, tėveliai ir plačioji lietuvių visuomenė.

CHICAGOJE

Chicagos "Lituanicos" tunto jūrų skautai, jūrų budžiai ir jūrų skautės rengia LSB jūrų skautų jubiliejinių metų užbaigimo ir Klaipėdos atvadavimo 45 m. sukakties minėjimą - šventę 1968 m. sausio mėn. 14 d. 11 val. ryte Jaunimo Centro salėje. Šventė turės oficialią dalį ir skautišką laužą. Į minėjimą kviečiami atsilankyti sesės ir broliai, tėveliai ir lietuvių visuomenė.

NEPAMIRŠKITE
ATNAUJINTI
DIRVOS
PRENUMERATĄ

K. BARĖNAS, LAIKRAŠTIS, LITERATŪRA...

R. E. MAZILIAUSKAS

Padaviau jam kartą straipsnį. Jis pažvelgė į pirmąjį mašinėlę prirašytą lapą, kaip paprastai, mandagiai padėkojo, ir kažkaip saldžiarūgščiai šyptelėjo:

-- Tai antram puslapiui parašei! -- Stabtelėjęs pridūrė: -- Žinai, mudu tą puslapį ir teškaitome...

Balse jautėsi savotiškas gaudulys, nusiivylimas, net retai į to mažakalbį žmogaus lūpas prasiveržianti sarkazmo priegaidė, bet jautėsi ir kažkokios kietumas, užsispyrimas, nenuolaidumas.

-- Ak, redaktorai, nėra jau taip baisu, -- stengiausi neiškristi iš tonacijos. -- Tikrai žinau bent dar du antrojo puslapio skaitytojus.

Redaktoriaus akys jau žėrėjo įprastinė šypsenėlė: geraširdė šilta, šelmiška, suprantanti. Pokalbis sugrįžo į žemę...

Nuotoliais nuo žemės Kazimieras Barėnas seikėja savo redaktoriaus pareigas. "Europos lietuvis", pasak jo, tai ne kultūros žurnalas, ne vien intelektualams skirtas laikraštis, jis turi būti aiškus ir suprantamas kiekvienam, net vos skaityti tegebantiems skaitytojui. Nėra, sako, tokio sudėtingo dalyko, kurio negalima būtų papasakoti paprastais, visiems suprantamais žodžiais. O to, rašydamas laikraščiu, jis reikalauja iš savęs, to reikalauja jis ir iš savo bendradarbių. Ir tai, tur būt, bus viena didžiausių Kazimiero Barėno žurnalistinių dorybių. Bendradarbių raštuose jis užsispyrusiai brauko įvairius svetimžodžius, be pasigailėjimo lygina suveltus, miglotos prasmės

sakinius, brauko, trumpina, kad tik mintis būtų aiški, kalba sklandi, suprantama.

"Europos lietuvis" yra vienintelis Vakarų Europos lietuvių bendrinis laikraštis. Priešingai JAV, net Kanadai ir Pietų Amerikai, kur į tą pačią skaitytojų auditoriją kreipiasi įvairūs įvairiaspalviai lietuviški laikraščiai, visi daugiau ar mažiau turintieji srovinių atspalvį, "Europos lietuvis" taikomas visokių nuomonių, nuotakų ir įsitikinimų skaitytojams (ji, beje, ir leidžia bendrinę organizaciją -- D. Britanijos Lietuvių S-ga). O tokiam bendriniam laikraštyje galimybės redaktoriui išryškinti savo veidą yra ribotos. Puslapiai tik keturi, ir kiekvienas jų turi savo aiškią paskirtį. Pirmasis, be abejo, politinis, skirtas žvilgsniams į nūdienę Lietuvą, vlikinės Eltos pranešimams, politinėms apžvalgoms. Ketvirtasis atspindi Europos lietuvių kroniką, o kai tuose Europos lietuviuose nieko skelbtino nevyksta arba -- kas dar dažniau atsitinka -- korespondentai neparašo, redaktoriui belieka galvosūkis, kaip užpildyti tuščias skiltes.

Trečiasis skirtas įvairenybėm, kurio šerdis, be abejo, yra nuolatos įvairūs "Tavo Jonas". "Europos lietuvis" ne skaitantiems čia, gal būt, reikia priminti, kad kone kiekvienoje laikraščio laidoje po "Kasdienis" smulkmenų" antrašte spausdinama skiltis, visuomet prasidedanti žodžiais "Mielas Redaktoriau", ir kurią pasirašo "Tavo Jonas". Skaitytojais šita skiltinė, beje, taip ir pravadino -- Tavo Jonu. Nėra, tur būt,

tokios lietuviškos mūsų buities temos, kurios jis nebūtų palietęs, o Tavo Jono populiarumas skaitytojuose iš tiesų yra didelis. Tas niurzgantis, pešiojantis, sveiką žmogaus protą peršantis, iš snaudulio žadinantis, ne būtinai visuomet teisingas, bet niekuomet nenuobodus redaktoriaus bičiulis visam laikraščiu yra uždėjęs savo antspaudą. Tai, be abejo, į lietuviško žurnalizmo istoriją įeisiantis skiltininkas (nors dar ne čia vieta plačiau apie Tavo Joną pašnekėti), o tokio nuolatinio bendradarbio prisijaukinimas vis dėlto yra nemenkas mūsų redaktoriaus laimėjimas!

Antrasis puslapis yra tikroji redaktoriaus Barėno meilė. Nežiurint to, kad "tik mudu" tą puslapį teskaitome (kas, be abejo, yra netiesa) ir tikrai ne dėl to, kad antrojo puslapio atkarpoje šiuo metu yra spausdinamos rašytojo Kazimiero Barėno novelės, ši kultūrinė, daugiausia literatūrinė laikraščio dalis Redaktoriui tokia miela.

Kažin ar Kazimieras Barėnas save jaučia žurnalistinio pašaukimo žmogumi. Laikraštiniškai darbuotis jis pradėjo seniai, dar Lietuvoje, bet savo vėlę jis dar seniau ir gautinai yra pardavęs literatūros aitvarams. Ir į laikraštinius jis, tikriausia, išvirto per literatūrą. Tai, be abejo, duona kasdieninė, bet literatui -- ir praeikimas.

-- Kai daugiau kaip prieš 10 metų dar dirbau fabrike, tai laiko rašyti, rodos, netrūko, o, perėmęs redaktoriavimą, beveik visai nebepriešėu prie rašymo. -- kartą su šio tūto kartėliu skundėsi Kazimieras Barėnas.

Iš tiesų klaidinga pažiūra, kad laikraštinių amatas derinasi prie literatūrinės kūrybos. Žinome juk ne vieną pavyzdį, kaip gabūs rašytojai, redakcijose užsikasę, savo duoklės literatūrai nebeatiduodavo. (Sakykime J. Rimvydis arba J. Petrėnas - Tarulis). Vergystės literatūrai ir žurnalizmo suderinimas nelengvas nė Kazimierui Barėnui. Ypačiai jam, nes jis skrupulingo pareigingumo žmogus, o toms pareigomis ir darbais

jis yra persikrovęs. Jis redaguoja "Europos lietuvi", o šiais laikais tai reiškia, kad jam kas savaitę tenka konė pusę laikraščio ir prirašyti. Jis redaguoja literatūros metraštį "Pradalges" ir tvarko Nidos Knygų Klubą, vadinasi, nuolat turi susirašinėti su keliasdešimties popsauly išblaškytų lietuvių rašytojų. Jis kiekvienais metais paruošia Nidos kalendorių. Jis nuolat skaito atsistąsias krūvas rankraščių (laikraščiu, metraščiu, leidyklai), kasdieną taiso šuns korektūros juostų ir vis rašo, rašo, rašo...

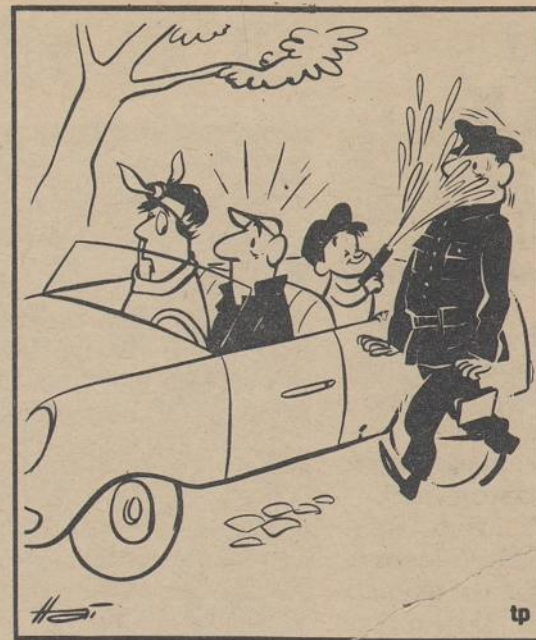
Bet rašo Kazimieras Barėnas daugiausia straipsnius, informacijas laikraščiu arba laiškus savo bendradarbiams, o laiko literatūrinei kūrybai iš tiesų ne daugi tegali likti. Todėl, tur būt, Kazimieras Barėnas taip rūpestingai ir puoselėja antrąjį "Europos lietuvis" puslapį. Proportingai savo džiui "Europos lietuvis" turbūt, apamai daugiau iš visos išeivijos spaudos vietos skiria kultūrinėms temoms, o tai yra tik Kazimiero Barėno nuopelnas. Jo iniciatyva, užsispyrimu ir pasišventimu dienos šviesą išvydo ir literatūros metraštis "Pradalges".

-- Ketvirtoji Pradalgė jau spausdinama. Ir pensijon išėjęs tokias tris Pradalges gal galėsiu suredaguoti, tai bent dešimt Pradalgių kaip nors išstumsiu... -- kartą aritmetiškai svajojo tas nebuhalteriškas žmogus.

Žinant kiek kantraus darbo ir pastangų reikalauja literatūros metraščio paruošimas, ypačiai santykiuojant su rašytojiško temperamento bendradarbiais, išryškėja tas didelis pareigos krūvis, kurį Pradalgių redaktoriui yra savanoriškai ant savęs užkrovęs.

Tikrai, beveik keista, kad Kazimieras Barėnas dar susiranda laiko literatūrinei kūrybai. Štai, jis rankraštyje turi stambų, berods 500 puslapių romaną. Per "Europos lietuvis" atkarpą šiuo metu leidžiamos jo apysakos ir novelės, kurių rinkinys netrukus išeis atskira knyga. Beje, ją leis pats autorius.

-- Tiek leistinių knygų Nidoje laukia savo eilės, -- sako K. Barėnas, -- kad, pats leidyklą tvarkydamas, juk negaliu savo knygų jai atiduoti. Tai, tur būt, nepakartojamo skrupulingumo

- Dėl Dievo meilės, tik neprieštarauk, kad nesusierytų!...

pavyzdys!

Koks gi rašytojas Kazimieras Barėnas?

Pirmiausia gal priimtina, kad Kazimieras Barėnas yra geras ir labai kruopštus, sąžiningas grožinės literatūros vertėjas. Jo versti svetimi autoriai yra išėję atskiromis knygomis, nemaža jo vertimų spausdinta periodikoje. Rankraštyje jis turi išverstę vieną Faulknerio romaną, o tokio rašytojo vertimas jau prilygsta beveik literatūrinei akrobatikai (pačia geriausia to žodžio prasme). Literatūrinių igudžių Kazimierui Barėnui iš tiesų netrūksta.

Tarime jo po periodiką išbarstytą prozos gabalų. Turime jo ir dvi novelių kygas: "Giedra visad grįžta" (1953) ir "Karališka diena" (1957) Šiuo metu jau įpusėjome skaityti trečiąjį jo rinkinį "Europos lietuvis" atkarpoje. Išsamius literatūrinius Kazimiero Barėno grožinės prozos vertinimus, žinoma, dar skaitysimė. Šia proga tik tiek:

Rašytojus galima būtų ir taip suskirstyti. Vieni jų stengiasi duoti atsakymus, iki smulkmenų iki mažiausių detalių viską apipasaoti, išaiškinti, ant kiekvienos "i" uždėti po tašką. Kiti iškelia klausimus. Kazimieras Barėnas priklauso prie pastarųjų. Jis nieko neaiškina. Jis papasakoja kokią atsitikimą ir skaitytoją palieka su daugybe neatsakytų klausimų. Jis skaitytoją priverčia svarstyti, ieškoti prasmės, samprotauti, savo ruožtu klausiti. Ir visi tie klausimai maždaug suvedami į vieną pagrindinį, esminį barėniškąjį klausimą: koks vis dėlto sudėtingas, keistas, nuostabus ir nepakartojamas sutvėrimas yra žmogus! Kitaip sakant, Kazimieras Barėnas yra labai humaniškas rašytojas, paprasčiausia to žodžio prasme.

Gimė Kazimieras Barėnas 1907 m. gruodžio 30 d. Vadinasi, jam kaip tik sukako 60 metų amžiaus. Sukakties proga laikraštiniui, redaktoriui ir rašytojui Kazimierui Barėnui šios eilutės ir skiriamos.

Vis aukščiau...

Vyt. Maželio nuotrauka

- Jonuk, neliesk užuolaidų! Dar susitepsi rankas!

ST. ANTHONY

SAVINGS & LOAN ASSOCIATION

Joseph F. Gribauskas
Executive Secretary

4 3/4 %

ON INVESTMENTS
Units of \$100.00
Dividend Checks
Mailed Quarterly

5 %

ON BONUS SAVINGS
Units of \$1,000.00
For 3 Years
Dividends Paid
Quarterly
or Compounded

1447 So. 49th Court
CICERO, ILLINOIS • 60650
Phone (Area Code 312) 656-6330

HOURS: Mon. 9-5; Tues., Thurs., Fri. 9-5; Sat. 9-1; Wed. Closed
Savings In By The 10th Of The Month Will Earn From The 1st.

PETKUS

LAI DOJIMO ISTAIGA

MARQUETTE PARK CHICAGO
2533 W. 71 St. Tel. GR 6-2345-6

CICERO ILLINOIS
1410 S. 50 Ave., Tel. TO 3-2108-9

TRYŠ MODERNIOS KOPLYČIOS

* VYSK. VALANČIAUS lituanistinė mokykla savo 1967 metų darbą užbaigė Kalėdų eglutės programa gruodžio 17 d. Programoje moksleiviai suvaidino Pauliaus Jurkaus "Žiemos pasaką", kanklininkės paskambino 5 dalykus ir tautinių šokių grupę pašoko suktinį. Vaidinimą režisavo Petras Maželis, kanklėmis vadovauja O. Mikulskienė ir tautinius šokius moko T. Neimanaitė.

Mokykla darbą pradės sausio 6 dieną įprastu laiku. Sausio pabaigoje mokiniai gaus pažymėjimus įvertinančius pirmojo pusmečio darbą.

Sausio mėnesį tautinio auklėjimo pamokas praves A.J. Kasiulaitis ir mokyto. Butkus.

* KUN. B. SUGINTAS, švenčių proga atvykęs į Clevelandą, pasveikino Dirvos redakciją ir spaudai paremti įteikė 10 dol. auką. Dekodama už dėmesį, Dirvos redakcija linki jam ištvermės ir sveikatos.

ŠALPAI 1000 DOLERIŲ

Moterų Sąjungos 36 Kuopa š.m. gruodžio 10 d. surengtam persekiojamos bažnyčios minėjime yra sukėlus 420 dolerių. Parapijos klebonui kun. J. Angelaičiui pridėjus 580 dolerių Lietuvių Religinei Šalpai pasiūsta 1000 dolerių.

Mot. S-gos 36 kuopos valdyba nuoširdžiai dėkoja klebonui kun. J. Angelaičiui už šią stambią auką, minėjimo paskaitininkui A. Kasalai-

NAUJIEJI METAI

Jonas Miškinis

Prabėgo dar vieneri metai. Savo įvykiais daug kur įsisiūbavo pasaulis ir ne vieną tautą išmetė iš ramaus gyvenimo vagos. O teisės ir teisėtumo idealas nebuvo įgyvendintas. Tokį palikimą prabėgę 1967 metai įnešė žmonijos istorijon.

Žengiant į 1968 metus norėtume, kad jie būtų geresni, laimingesni už 1967 metus, nepanaikinusius vargo, susirūpinimo, nelaimių, politinių grasinimų, nepasitikėjimo.

Nūdien gyvename tokį metą, kuris iš mūsų reikalauja dar labiau stiprinti glaudžius lietuviškus saitus, viens kitą gerbti ir pasitikėti. Stiprinkim tautinę savigarbą, aktingumą ir vienybę, nes tik šios ypatybės padės mums nugalėti sunkumus, sutiktas kliūtis tiesiant kelią į mūsų tautos laisvę ir Lietuvos prisikėlimą.

Laimėjimą neša tik atkaklus darbas ir pasišventimas. Todėl, visur ir visada, prieš akis turėdami didžiuosius uždavinius, dirbkime ir kurkime. Tiesa, kurti visada yra sunkiau, negu griauti. Tad visur ir visada turime būti stipresni už tuos, kurie griaua.

Čiui, visiems atsilankiusiems į minėjimą ir prisidėjusiems aukomis.

• Apdraudos reikalais geriausius patarnavimus gaukite kreipdamiesi į Z. Obelenį tel. 531-2211.

• Prieš atnaujindami savo namų ar automobilių draudimus, palyginkite savo mokestį paskambindami V. Giedraičiui tel. 944-6835.

• Išnuomojami šeimoms be vaikų du butai po 5 kambarius, naujai atremontuoti, po 60 dol. mėnesiui, Šv. Jurgio parapijos rajone. Teirautis telef.: 431-2497.

Gyvenančius svetur aky-lai visi stebi ir seka. Todėl rūpinkimės savo dvasine kultūra, kad nenutoltume nuo svarbesnių visos tautos reikalų. Būkim tikri patriotai Lietuvos laisvinimo darbuose. Gyvenkime ne vien sau, bet ir tautai. Išmokime to kilniavasių meno — savęs atsižadėjimo. Mokėkim atprasti nuo to, kas veda į sumaterialėjimą

VILTIES CHORAS PHILADELPHIJOJ

Ilgesnią laiką Philadelphiaje reiškęs Lietuvių Tautinio ansamblio choras pakeitė savo vardą į Lietuvių chorą VILTIS. Spėjama, kad tuo norėta atsikratyti platesnės prasmės žodžio "ansamblis", kuris rišamas su šokėjų grupe, juoba, kad čia veikiant tautinių šokių grupė ŽILVINAS nepriklausomai nuo choro tvarkosi. Taigi, choras pasirinko prasmingą viltininkų vardą, o tik gal bereikia jo dainininkam dar apsispręsti apie įstojimą į Vilties draugiją nariu Clevelande ir pasidaryti tikrais viltininkais.

Pavadinimo pakeitimas nepasibaigė su tokia žinia, o reikėjo viešai įsiteisinti bei protokoliskai įsiforminti gyvenime, žinoma, su tam tikromis apeigomis - krikštynomis. Tokių ceremonijų diena buvo parinkta gruodžio 16 ir McCallister dailiose patalpose susirinkus nemažam vietos lietuvių visuomenės būriui, įvyko tos laukiamos choro krikštynos. Ir ne tik tas, bet dar buvo suruoštas koncertas su balium.

Buvo paskaityta choro patriotiška deklaracija, padėklamuoti Vilties himno žodžiai (B. Raugo kūrinys) primenant, kad pačią himno melodiją komponavo Anelė Kaulinytė.

Koncertinėj programos dalyj duetu dainavo

— sielos bankrotą.

Norint Lietuvos laisvinimo reikalą paspartinti, savas jėgas suburti ir pasaulinę opinią savo pusėn palenkti, turim nuskaidrinti tarpusavio atmosferą. Kiekvienas lietuvis turi būti brangus, ir pagal nuveiktą darbą ar laukiamą įnašą vertinamas. Mums daug reikia lietuvių, ypač jaunųjų, svetimas kalbas mokančių, gerų santykių ir pasitikėjimo tarp svetimųjų turinčių. Mums reikia gilesnių šaknų tuose kraštuose, kuriuose gyvename.

O. Šalčiūnienė ir O. Pliuškonienė, gi choras išpildė giesmę O, Marija... (žodžiai A. Karvelytės-Dubauskienės, melodija -- J. Strolio), Vilties choro himną ir kantatą Tėviškės Namai. Programai užsibaigus netruko ilgų ir pagraudenančių kalbų, o taip pat pasidžiaugimo ir linkėjimų chorui stiprėti balsais ir pilnėtinariais bei per dainą kelti mūsų tautiečių dvasią, garinti Lietuvos vardą. Čia keliais atvejais kalbėjo choro v-bos pirm. B. Raugas, tas šalia choro vedėjo muz. A. Kaulinio vienas iš entuziastų visokiame lietuviybės ugdy-mo bei jos išlikimo svečioj šaly darbe, pasiryžusio 1968 m. švenčiant penkiasdešimtąsias Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo metines išvesti į sceną 50 dainininkų, kurių šiuo metu tėra virš 30.

Tačiau čia visa bėda, kad lietuviai pamėgo savo gyvenvietėmis išsimėtyti įvairiose miesto dalyse ir per tai bendruomeniam mūsų sambūviui bei kultūriniai meniškomis apraiškomis reikėtis ir jas remti susidarė nemažai apsunkinimų, juo labiau, kad tam pas daugelį ėmė stigti ir noro ir pareigos jausmo.

Linkėtina, kad į chorą įstotų daugiau jaunimo, o ne atvirkščiai kaip daugelyj vietų dabar tas

daroma. Kai senimas vis dar dainuoja -- jaunimas dažnai kažkur kitur sau ūlioja. Kaip bekalbėsime, tos negerovės tikroji priežastis kyšo iš pačių tėvų apsilaidimo beaукlėjant prieauglį ir ji lengvapėdiškai praganant iš savųjų tarpo. 1968 yra ypatingi, gilios reikšmės metai. Tie metai pareikalaus ir iš choro ne vieno, bet ke-

lių artimesnių ir tolimesnių pasirodymų mūsų visuomenei, o kairkur gal ir svetimajai publi-kai.

Belieka trokšti ir linkėti, kad choras, pasirėdęs nauju VILTIES rūbu, ne tik puoselėtų lietuvišką dainą, netik gar-sintų Lietuvos vardą, bet šauktų ir į didesnę mūsų visų tautinę vienybę.

J. Bubelis

foto
V. MAŽELIS

Tel. HY 7-4677

- vestuvės: spalvota ir juoda balta (gali vykti ir į kitus miestus)
- portretūra
- meno darbų nuotraukos ir kiti foto patarnavimai

422 MENAHAN STREET — RIDGEWOOD, N. Y. 11237

SIUNTINIAI Į LIETUVĄ

Licenzijuotą lietuvių įmonę, registruotą U. S. Department of Justice

COSMOS PARCELS EXPRESS CORP.

MARQUETTE GIFT PARCELS SERVICE

2608 W. 69th St., Chicago, Ill. 60629 — Tel. WA 5-2787

2501 W. 69th St., Chicago, Ill. 60629 — Tel. WA 5-2737

3212 So. Halsted St., Chicago, Ill. 60608 — Tel. CA 5-1864

DIDELIS PASIRINKIMAS medžiagų ir visų kitų Lietuvoje pagaiduojamų prekių labai priimamomis, žemesnėmis negu kitur kainomis.

KREIPKITE į mūsų lietuvių bendrovę, kuri turi teisę siuntinius siųsti be tarpininkų, tiesiai iš Chicago į Lietuvą.

Vedėjai E. ir V. ŽUKAUSKAI

RETA PROGA

įsigykite papiginta kaina šias knygas:

PALIK AŠARAS MASKVOJE

B. ARMONIENĖS atsiminimai iš Sibiro, lietuvių kalboje. Knyga gausiai iliustruota re-tomis nuotraukomis. KAINA \$3.00

KELIAS Į KAIRĖ

ALES RUTOS romanas, premijuotas Dirvos konkurse. KAINA \$3.00

TIMELESS LITHUANIA

Owen J. C. Norem, B. D. L. L. D.

KAINA \$4.00

Knyga skirta lietuvių tautos kančioms, laimėjimams ir viltims, parašyta buv. JAV pasiuntinio Lietuvai.

ALMA MATER

R. SPALIO romanas iš studentų gyvenimo Nepr. Lietuvoje. KAINA \$5.00

Visų keturių knygų bendra kaina \$15.00, bet Dirvos skaitytojai, naudodamiesi knygų išpardavimo vaju, moka tik

10 dol.
už keturias knygas.

— — — — — I Š K I R P T I — — — — —

DIRVOS ADMINISTRACIJAI

6907 Superior Avenue
Cleveland, Ohio 44103

Prašau man išsiųsti keturias knygas: Palik Ašaras Maskvoje, Kelias į Kairę, Timeless Lithuania ir Alma Mater, už papigintą kainą — 10 dol.

Pavardė ir vardas

Adresas

Prie šio jungiamas čekis ar money order 10 dol. sumoje ir 50 c. pašto išlaidoms.

Naturally
SUPERIOR SAVINGS
SINCE 1909
13515 EUCLID AVE.
6712 SUPERIOR AVE.
HOME and REMODELING LOANS
INSURED SAVINGS

JAKUBS & SON FUNERAL HOMES

Vėsinamas oras Jūsų patogumui

Della E. Jakubs & William J. Jakubs

Licensijuoti laidotuvių direktoriai ir balsamuotojai 35 metai simpatingo ir rimto patarnavimo

6621 Edna Avenue
EN 1 - 1763

936 East 185th St.
KE 1 - 7770
CLEVELAND, Ohio

NAUJOS, IDOMIOS KNYGOS!!! UŽSISAKYKITE PER DIRVĄ!!!

V. Šliogeris — A. SMETONA — ŽMOGUS IR VALSTYBININKAS	\$2.00
O. J. C. Norem — TIMELESS LITHUANIA	\$4.00
B. Armonienė — PALIK AŠARAS MASKVOJE	\$3.00
St. Yla — MODERNI MERGAITE	\$4.00
K. Donelaitis — METAI (THE SEASONS)	
minkštais viršeliais	\$3.00
kietais viršeliais	\$4.00
Vytė Nemunėlis — MEŠKIUKAS RUDNOSIUKAS	\$3.00
Red. K. Barėnas — TREČIOJI PRADALGĖ LITERATŪROS METRAŠTIS —	
minkštais viršeliais	\$3.15
kietais viršeliais	\$3.75
Gr. Šimukonienė — SU DAINA —	
Lietuviškų dainų rinkinys	\$2.00
J. Budrys — KONTRŽVALGYBA LIETUVOJ	\$2.50
J. Švaistas — DANGUS DEBESYSE	\$3.00
Pr. Alšėnas — MARTYNAS JANKUS	
minkštais viršeliais	\$3.00
kietais viršeliais	\$4.00
R. Skipitis — NEPRIKLAUSOMA LIETUVA	\$7.00
Dagys — SKULPTŪRŲ IR PAVEIKSLŲ REPRODUKCIJOS	
(angliškų įvadu ir parašais)	\$6.00
A. Vaičiulaitis — GLUOSNIŲ DAINA —	
PADAIVIMAI	\$2.50
J. Mekas — PAVIENIAI ŽODŽIAI — POEZIJA	\$4.00
Visa eilė kitų poezijos, beletristikos ir prisiminimų knygų.	
Užsakant knygas, prie kainos prašome prijungti 25 c. pašto išlaidoms.	
Rašykite:	
DIRVA,	
6907 Superior Avenue,	
Cleveland, Ohio 44103	

DIRVA

TAUTINĖS MINTIES LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS

Vienas iš senųjų ateivių Australijoje Antanas Baužė, kuris šiais metais švenčia 70 metų amžiaus sukaktį, su PLB pirmininku Juozu J. Bachunu, jam lankantis Sydneyje. A. Baužė į Australiją atvyko 1930 metais. Pradžioje vertėsi prekyba, vėliau atidarė nekilnojamo turto pirkimo ir pardavimo agentūrą ir kartu yra taikos teisėju Sydneyje. Susiorganizavus Australijoje Lietuvių Bendruomenę, jis tapo jos aktyviu nariu ir buvo pirmuoju pirmininku. Jis bendradarbiauja lietuvių spaudoje, yra leidęs lietuvišką laikraštį, o jo žmona Ona daug dirba lietuviybės darbe, ypatingai pasižymėjo įrengiant senelių prieglaudą.

* ALTS-GOS East St. Louis skyrius per valdybos išdininką J. Kleinaitį prisiuntė papildomą 50 dol. įnašą Vilties dėjai, tuo savo bendrą sumą pakeldami iki 350 dol.

Nariais negausus, bet veiklus ALTS-gos St. Louis skyrius tuo parodė atžymėtiną savosios spaudos rėmimo reikšmės supratimą.

* PRAŠOME ĮSIDĖMĖTI, kad pradėdant sausio 7 išgalioja naujieji pašto tarifai. Paprasčiausiems laiškam nuo tos dienos reikia 6 centų pašto ženklo, gi oro pašto siuntiniams -- 10 centų.

Ta proga pastebime, jog laikraščio siuntimo tarifai pakilo 24 nuoš. Taip pat pakelti knygų ir kitų spausdintų tarifai.

* SOLISTAS ALGIRDAS VOKETAITIS vėl dainuos Chicagos Lyric Operoje 1968 m. sezone.

* NEWARK EVENING NEWS savo gruodžio 21 laidoje patalpino ilgesnį Nino Lo Bello straipsnį apie Lietuvos partizanus jų kovas su komunistiniais išbrovėliais. Korrespondentas lankėsi Vilniuje ir atrodo gerai painformuotas Lietuvos klausimu.

DETROITO MERGAIČIŲ CHORO PASIRODYMAS

Muz. St. Slizys neseniai suorganizavo mer-

gaičių chorą, kuris pirmą kartą pasirodė Kalėdų metu per Šv. Mišias. Žinant, kad iš žalių, nors ir jaunos, medžiagos per trumpą laiką stebuklą nepadarysi, tačiau pirmieji vaisiai buvo patenkinami. Kai kuriems giedojimams per Mišias padarė labai gerą įspūdį. Jei mes reikalaujume to, kas negalima būtume nesąžiningi. Net ir patyrusių choro dalyvių per kelias repeticijas nepadarysi tobulais dainininkais. Tad ką bekalbėti apie žaliukes.

Vienas dalykas yra džiugus, tai jaunimo pamėgimas dainos. Šis reiškinys ir džiugina kiekvieną lietuvi. Pats faktas vertas visų detroitiečių dėmesio ir paramos, nors muz. St. Slizys to ir nereikalauja. Jis yra kietas savo nusistatyme. Jei pasiėmė šį sunkų uždavinį, tai jį ir išspręs teigiamai.

Lietuvaičių choras, sudarytas iš apie 40 jaunų narių, yra didelis įnašas į lietuviybės ugdomą jaunimo tarpe. Giesmių ar dainų žodžių tarimas yra geras. Tas jau pirmas laimėjimas lietuviškam reikalui.

Linkėtina muz. St. Slizui ir jo vadovaujamo choro dalyvėms nepailsti ir su nuoširdumu puoselėti lietuvišką dainą ir skleisti plačioje visuomenėje daranti išvykas ir į kitas kolonijas ir uždegant jaunimą kultūriniam darbui. (am)

Dail. Vida Krištolaitytė, kurios kūrinių paroda atidaroma Čiurlionio galerijoje Chicagoje sausio 7 d. Parodos globėjai: Chicagos Ateitininkų Sąjungos Sendraugių skyrius.

Ged. Naujokaičio nuotrauka

KUN. PETRO AŽUBALIO PAGERBIMAS

Kun. P. Ažubalis 25 metų kunigystės sukakties minėjimas Toronte gruodžio 17 d. Iš kairės: Lietuvos gen. konsulas dr. J. Žmuidzinai, sukaktuvininkas kun. P. Ažubalis, sukaktuvininko mamytė ir H. Žmuidzinienė, S. Dabkaus nuotrauka

Svečiai kun. P. Ažubalio pagerbime.

S. Dabkaus nuotrauka

Kun. Petro Ažubalio, Šv. Jono Krikštytojo parapijos klebono kunigystės 25 metų sukakties minėjimas, įvykęs gruodžio 17 d. yra laikytina neeiliniu įvykiu. Sukaktuvininką pagerbti į didingas Seaway Towers viešbučio patalpas atsilankė apie 700 asmenų. Taigi tokiu metu, kada čia pat Kalėdų šventės, kada kitų visokių reikalų begalės, tai toks gausus atsilankymas buvo ženklas, reiškiantis visuomenės prisirišimą ir didelę pagarbą jubilatui. Nemažai buvo atvykę ir iš tolimesnių vietovių.

Minėjimas buvo pradėtas "lietuvišku punktualumu" -- vieną valandą vėliau. Jubilatas kun. P. Ažubalis ir pagarbūs svečiai, jiems atvykus, buvo sutiktigaušiais plovimais. Užėmus vietas už garbės stalo, minėjimui vadovavęs LB Toronto apylinkės pirmininkas adv. G. Balčiūnas perdavė jubilatui Šv. Tėvo palaiminimą. Pagrindiniu kalbėtoju, kuris nušviečia sukaktuvininko gyvenimo kelius ir darbus, buvo jo mokslo laikų draugas mokytojas Petras Balčiūnas. Toliau ėjo sveikinimai. Žodžiu sveikino: ministeris J. Yeremko, adv. A. Maloney, konsulas dr. J. Žmuidzinai, KLB krašto valdybos pirmininkas A. Rinkūnas, kun. dr. F. Juzevičius, Prisikėlimo parapijos klebonas kun.

Placidas OFM, evangelikų Vilties parapijos klebonas kun. A. Žilinskas, Tėviškės Žiburių redaktorius kun. dr. Pr. Gaida, Sūnų ir Dukterų draugijos pirmininkas V. Ramanauskas ir LB vietos apylinkės valdybos vardu pats minėjimo iškilmų pravedėjas G. Balčiūnas. Raštu sveikinimus atsiuntė: Vatikanų valstybės sekretorius kardinolas A. Cognani, kardinolas A. Samore, Toronto arki-

vyskupas Ph. Pocock, vyskupas V. Brizgys, kan. F. Kapočius, vyskupas Fr. Allen, ministras P. Hellyer, Lietuvos atstovas Washingtonė J. Kajeckas, Toronto miesto aldermanas B. Grys, prel. J. Balkūnas, prel. A. Deksnys, prel. J.B. Končius, Lietuvių kredito kooperatyvas Parama, kun. V. Martinkus, J.E. Kardeliai ir Stp. Kęsgaila iš Montrealio, kan. V. Zakarauskas, mons. V. Mincevičius, kun. Pr. Garšva, mons. V. Balčiūnas, sol. L. Šukytė, Lietuvių Tautinės Sąjungos Toronto skyrius, Mažosios Lietuvos Bičiuliai, Lietuvos Kūrėjai - Savanoriai, Šv. Jono Kr. parapijos pašalpinė draugija ir daugelis kitų. Komiteto pirmininkė O. Jonaitienė ir p. Čirūnas visų atsilankiusių vardu įteikė sukaktuvininkui kieliką. Taip pat tuo pačiu metu su dovanomis solenizantą pasitiko bro liai J.S. Ažubaliai, Suvalkų trikampio lietuvių ir visa eilė kitų.

Toliau sekė meninė programa, kurią išpildė solistai V. Žiemelytė ir

V. Verikaitis. Jų dainavimą pianiniu palydėjo muz. St. Gailevičius.

Po visų kalbų, sveikinimų, dovanų ir meninės programos, žodis buvo duotas sukaktuvininkui. Padėkojęs už sveikinius ir linkėjimus, brangias dovanas ir gausų atsilankymą, solenizantas prisiminė praeities dienas, kada atvyko į Torontą ir pradėjo parapijai vadovavimą. Jis pareiškė, kad per eilę metų susitikdamas su žmonėmis ir besikalbėdamas su jais, jis patyrė, kad visi yra geri ir kunigo pašaukimas, ištikino, ešas tarnauti visiems, neskiriant juos į geresnius ir blogesnius. Žvelgdamas į susirinkusius jį pagerbti, džiugiai priminė, kad ir čia jis matęs įvairių ištikimų ir nusistatymų žmones. Prašydamas Aukščiau-

siojo palaimos visiems, solenizantas baigė savo padėkos žodį.

Programos pravedimas vyko sklandžiai. Trumputės pertraukėlės pirmininkaujančio buvo pajvairinamos humoru.

pb

Skaityk ir platink DIRVĄ

REGISTERED NURSES

CORONARY CARE

Due to the establishment of a special coronary care unit excellent positions are awaiting individuals experienced in the care of coronary patients. Graduation from an accredited school of nursing and membership in a professional nursing organization will be required. If interested and truly qualified apply:

Director of Nursing

THE GRACE HOSPITAL

18700 Meyers Rd.

Detroit, Mich.

(140-2)

FEMALE

NURSING INSTRUCTORS

Immediate openings awaiting qualified in-service instructors. Graduation from an accredited school of nursing with B.S. degree and membership in a professional nursing organization will be required along with a minimum of 5 years experience as an instructor, supervisor or head nurse. If interested and truly qualified apply:

Director of Nursing

THE GRACE HOSPITAL

18700 Meyers Rd.

Detroit, Mich.

(140-2)

Opportunity for

REGISTERED NURSES

For 55 Bed General Hospital. General Duty Nurses 3-11 11-7 shift

Good starting salary. Plus differential for evening & night duties.

Liberal Personnel Policies

Apply call or write to administrator

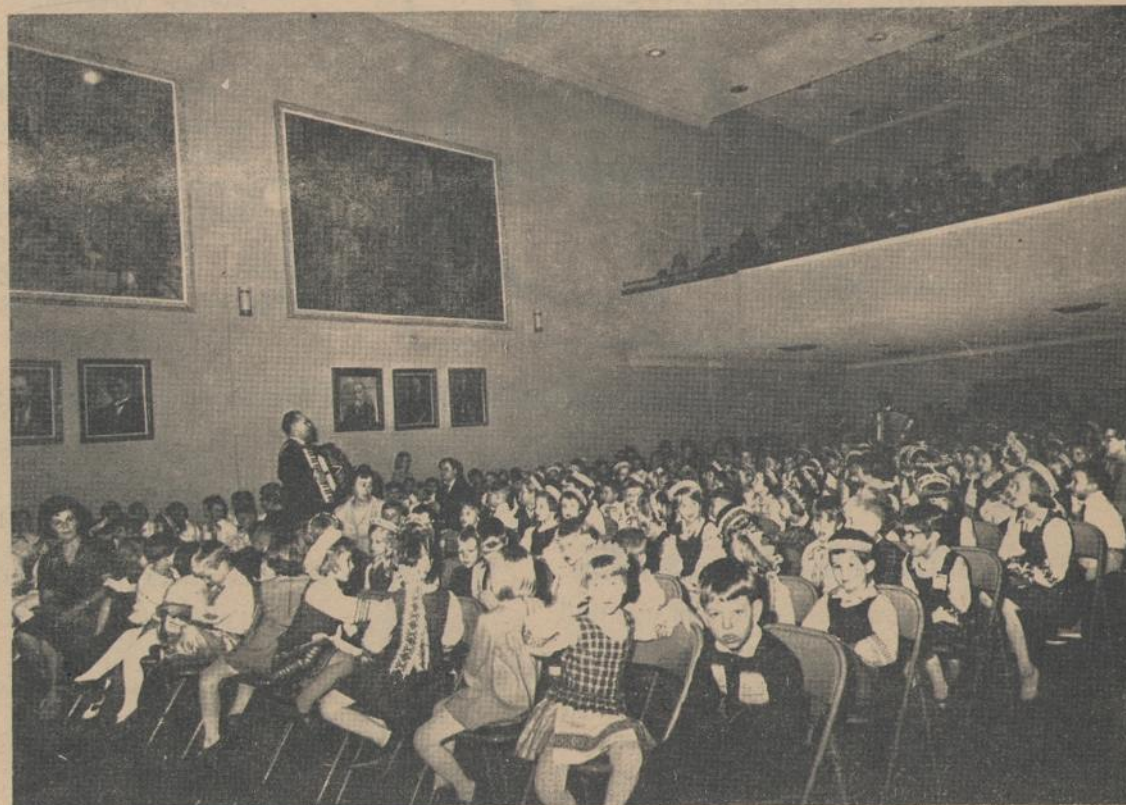
MONROE COUNTY HOSPITAL P.O. Box 848

Monroeville, Ala.

(140-9)

Mokytoja Olga ir dipl. inž. Jurgis Paulikai prieš Kalėdas Kr. Donelaičio lituanistinei mokyklai Chicagoje padovanojo projektorių paveikslams rodyti. Po kelių dienų abu Paulikai automobilio nelaimėje buvo sunkiai sužeisti. Jurgis Paulikas po valandos mirė, o Olga Paulikienė be sąmonės buvo paguldyta ligoninėn, kur rasta keli kaulų lūžimai. V. Noreikos nuotrauka

K. Donelaičio lit. mokyklos kalėdinė eglutė. Giesmių programą atliko žem. skyrių moksleiviai, vadovaujami muzikos mokytojų V. Gutausko (su akordeonu kairėje) ir K. Skaisgirio (gilumoje). Pirmoje eilėje sėdi mokyti. M. Plačienė.

V. Noreikos nuotrauka